

2/2019

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

VELKOPÁTEČNÍ HRKÁNÍ

Foto: Petra Lorencová, Petr Němec

Velikonoční dílny na Starém kvartýru

Foto na titulní straně: Petra Lorencová

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	2
Koupě Montpetrolu	
O státních svátcích	
Zápisy z RO	
Zápisy ze ZO	
Co řeší senátorka Anna Hubáčková	
Výsledky voleb do EP	
Práva a povinnosti dětí	
My všichni školou povinní	11
Slovo ředitele ZŠ a MŠ	
Poděkování	
Rozhovor s paní Tatiinou Hromkovou	
Rozhovor s paní Věrou Kučí	
Střípky z Prima školy	
Věřím na ...	
TOP 10 školních okamžiků	
Okénko z mateřské školy	
Folklor a ti nejmenší	
Základní umělecká škola	
Kultura	24
Rodina má cenu	
Den dětí	
Plakáty, pozvánky	
Spolky	29
Brontosauři	
Cimbálová muzika	
Český zahrádkářský svaz	
Slovácký krůžek	
Lužičtí vinaři	
Mužáci	
Vodní skauti	
Zájmy a koníčky	36
Pečení pro radost	
Rozhovor	37
Když je koníčkem sport - Katka	
Knápková	
Historie	40
Také domy mají svou historii	
Co nového v muzejních sbírkách	
Znovuobjevení zašlé krásy	
Příroda - ekologie	45
Kontejnery na bioodpad	
Sport	46
Co nového na Baníku	
Mladší příprava	
Fotbalová školka	
Veterán Cup	
Okénko Joži Trefy	50
Společenská kronika	51
Poděkování	52

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v minulém úvodním slově jsem vás informoval o záměrech a preferencích zastupitelstva a z nich plynoucích žádostech o dotaci, které obec podala. Čas se posunul a přes chladný a deštivý květen jsme se přesunuli na počátek léta, stejně jako v některých případech jsme přešli od investičních záměrů k samotné realizaci.

Předně začaly práce ve škole. Po několikaletém úsilí a snažení se podařilo zajistit dotaci na přeměnu bývalé kotelny na školní dílny. Byť ještě nemáme k dispozici finální a definitivní rozhodnutí o dotaci ze strany ministerstva, práce byly na konci května zahájeny tak, aby byly prostory do konce prázdnin opraveny, zrekonstruovány a nový školní rok mohl začít s novými žákovskými dílnami. Ty budou kompletně vybaveny i novým nábytkem, pracovními stoly, nářadím, výukovými stoly atd.

Možná se zeptáte, co bude po přestěhování dílen se stávající budovou za obecním úřadem. Nabízí se více možností, definitivní rozhodnutí by mělo padnout nejpozději na počátku příštího roku. Záležet bude hodně na tom, jak se budou vyvíjet investiční plány v areálu Montpetrol (bližší samostatný článek). Vraťme se však ještě do školy. Zde již začaly přípravné práce na druhé akci, která se na prázdniny připravuje. Tou je rekonstrukce šaten v přízemí budovy. Nevíme sice doposud, jak dopadla naše žádost o dotaci, nicméně tuto akci budeme realizovat i v případě, že dotaci nezískáme. Ve dnech, kdy piší tento článek, začaly práce na odstraňování starého obložení v přízemí budovy, na konci školního roku dojde k odstranění stávajících klecových šaten, následovat bude pokládka nové dlažby, oprava stěn, výměna svítidel atd. Žáci přijdou s novým školním rokem do nových, barevných a přívětivých prostor. Smlouva na tuto akci byla podepsána, rozpočet obce na letošní rok s ní počítá, a tak s posledním zvoněním školního roku se práce naplno rozeběhnou. Po dokončení stavebních úprav bude následovat instalace nových barevných šatních skříněk pro každého žáka.

Přejdeme ještě na chvíli ze školy do budovy mateřské školky. Zde stojí od počátku června u čelních stěn lešení a na budově se něco maluje. Ano, chceme budovu a její čelní fasádu oživit a rozveselit, a proto i se zapojením samotných dětí dochází v těchto dnech k výmalbě na čelní fasádě, která se rozzáří barvami a malbami, které vycházejí z dětských motivů a jejich výtvarných návrhů. Na tuto změnu – především estetickou – navážou prázdninové práce na pokračování rekonstrukce sociálních zařízení u zbývajících tříd školky. V těchto dnech finalizujeme potřebná jednání tak, aby práce byly na počátku června zahájeny.

Z uvedeného plyne potvrzení letité zkušenosti a praxe, že školní budovy se opravují dominantně v prázdninových měsících.

Mimo školních aktivit bych rád zmínil stručně i některé další. Předně jsme získali půlmilionovou dotaci na projekční přípravu rekonstrukce celé Sokolovny, a to ze strany Jihomoravského kraje. Příprava projektů vrcholí, následovat bude žádost o stavební povolení.

Dále nám byly ze strany kraje přiděleny dotace na pravidelnou údržbu místních cyklostezek, na pořízení dvou startovacích chlapeckých krojů a na opravu a restaurování některých sakrálních památek v obci – konkrétně

centrálního kříže na hřbitově, sochy sv. Jana Nepomuckého za kostelem, restaurovat budeme i mramorový kříž na Velkomoravské ulici naproti lékárně. Všechny jmenované památky jsou v majetku obce.

A na závěr už jen telegraficky.

Po určitých peripetiích byla opravena terasa u restaurace Lužák; počátkem června jsme v obci přivítali cyklistický peloton v rámci akce „Na kole dětem“, jejímž smyslem je pomoc onkologicky nemocným dětem; v polovině května proběhla na Lužáku akce „Rodina

má cenu“, jež byla hojně navštívena celými rodinami, bohužel však byla prudkým deštěm předčasně ukončena; za pomoci obce došlo k výměně všech oken v našem lužickém kostele...

Zároveň pokračují přípravné práce na nových projektech a záměrech. O nich někdy příště.

S přáním pěkného léta, pokojných a odpočinkových prázdnin, slunečných dnů a dobré mysli

Mgr. Tomáš Klásek
starosta

Aktuálně z radnice

PROČ ZASTUPITELSTVO OBCE LUŽICE ROZHODLO O KOUPI AREÁLU MONTPETROLU

V posledních týdnech jsem byl objektem nejedné otázky či diskuse na téma - proč obec kupuje Montpetrol. Ano, zastupitelstvo na svém dubnovém zasedání rozhodlo o koupi celého areálu za cenu 7 mil. Kč. Tuto cenu bude plně hradit z úvěru u České spořitelny, a. s., o jehož přijetí taktéž rozhodlo. Zásadní otázkou je, proč se areál kupuje a jaké se plánuje jeho využití. Existuje pro to několik důvodů a odpovědí.

Především jde o poslední ucelený areál v centru obce s dobrým dopravním přístupem a s napojením na veškeré inženýrské sítě. Celkem se jedná o 2 100 m² pozemků a stavbu administrativní budovy s přístavbou dílny. Právě tyto budovy s částí přilehlého pozemku by byly využity jako zázemí společnosti Lutes s.r.o. (kanceláře, šatny, umývárny, sociální zázemí), případně obecní policie. Dále by zde došlo k dobudování především skladových prostor a garáží pro osobní automobily. Jednalo by se o sklady sezonních strojů a zařízení (např. radlice na sněh, nádrží na vodu na zalévání zeleně, sekačky, křovinořezy, stoly a lavice, zahradní stany...), garáž pro obecní policii, garáž pro osobní vozidlo společnosti Lutes s.r.o. atd. V žádném případě nepůjde o stavby a činnosti rušící okolí. Velká technika (traktor, nákladní vozidlo, nakladač, případně další) bude soustředěna na jiných místech, např. sběrný dvůr.

Ministerstvo pro místní rozvoj vypsal o výkup podobných areálů a následnou rekonstrukci právě pro účely obecních skladů a garáží dotační titul, a tak obec v požadovaném termínu (31. května) tuto žádost podala – na nákup nemovitostí a rekonstrukci stávající budovy. Výsledky budeme znát na podzim tohoto roku.

Druhým podstatným využitím areálu bude výstavba nového zdravotního střediska s ordinacemi lékařů včetně nezbytného zázemí a ploch pro parkování pacientů i lékařů. Z úvodní studie je patrné, že prostor nabízí možnost pro vytvoření cca šesti ordinací. Prvotní zájem o ordinace projeví stávající lékaři, ale ozvali se již i první noví zájemci, kteří se doslechli o úmyslu obce postavit nové ordinace. To je vzhledem k úbytku praktických lékařů, stomatologů apod. příznivá zpráva.

Do konce června dojde k podpisu kupní smlouvy na předmětný areál a dále bude zastupitelstvu předložena upřesňující dispoziční studie celého areálu, jak vyplývá z dubnového usnesení zastupitelstva.

Vzhledem k přijatým závěrům bylo dále zastupitelstvem rozhodnuto o ukončení projektu rekonstrukce stávajícího zdravotního střediska a dále o požadavku na změnu územního plánu obce pro danou lokalitu tak, aby představené záměry – především zdravotní

středisko – byly s tímto územním plánem v souladu. Předpokládám, že k tomu dojde v průběhu příštího roku, v němž bychom rádi zpracovali i projektovou dokumentaci nového zdravotního střediska, jež by odpovídalo potřebám lékařů i pacientů.

Jsem potěšen, když jsem z rozhovorů s vámi nabyl dojmu, že nové zdravotní středisko s novými ordinacemi právě v daném prostoru je dobrým řešením

a dobrým rozhodnutím zastupitelstva. Zásadní otázkou bude samozřejmě financování nové stavby, jelikož právě na účely výstavby nových ordinací neexistují dotace či jiné programy. Ale i zde se nám rýsují určité možnosti, mající reálný základ, a ty jsou tak říkajíc v našich rukou. Ale o tom někdy příště.

Mgr. Tomáš Klásek
starosta

O STÁTNÍCH SVÁTCÍCH, VYVĚŠOVÁNÍ VLAJKY A VÝZNAMNÝCH DNECH

Na jaře tohoto roku se na mě obrátilo několik občanů s dotazem, proč tehdy a tehdy nevisela na budově obecního úřadu státní vlajka, když jsme měli svátek, a tedy i volno (Velký pátek, 1. květen – Svátek práce atd.).

Jak to s těmi státními svátky a vyvěšováním státní vlajky vlastně je? Přesný postup je upraven Zákonem o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a dnech pracovního klidu. V něm se jednoznačně uvádí, že státní vlajka se vyvěšuje při příležitosti státních svátků a při příležitostech celostátního významu, zejména v den smutku nebo v den státního smutku, které vyhláší vláda.

Důležité tedy je, které to vlastně jsou, ty naše státní svátky.

Jsou jimi:

1. ledna	– Den obnovy samostatného českého státu
8. května	– Den vítězství
5. července	– Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje
6. července	– Den upálení mistra Jana Husa
28. září	– Den české státnosti
28. října	– Den vzniku samostatného československého státu
17. listopadu	– Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva

V těchto dnech vyplývá povinnost orgánů veřejné správy vyvěšovat státní vlajku.

Kromě státních svátků ještě existuje zákonné vymezení tzv. ostatních svátků, kam patří např. Velký pátek, Velikonoční pondělí, Svátek práce, Štědrý den a 1. a 2. svátek vánoční. Dále pak vymezení významných dnů, k nimž řadíme např. Den památky Jana Palacha (16. ledna), Den památky obětí holokaustu (27. ledna), Den vstupu České republiky do NATO (12. března), Den rodin (15. května), Den památky obětí vyhlazení obce Lidice (10. června), Den hrdinů druhého odboje (18. června), Den památky obětí komunistického režimu (27. června), Den válečných veteránů (11. listopadu) a některé další. Významné dny jsou dny pracovní, státní svátky a ostatní svátky jsou dny pracovního klidu. Tolik na vysvětlení, proč státní vlajka na budově obecního úřadu vlaje 8. května, ale 1. května nikoliv.

Sám jsem to také nevěděl, vaše otázky a zvědavost mě přiměly věci zjistit a nastudovat. Inu, člověk se celý život učí.

S přáním pokojných a slunečných státních svátků 5. a 6. července 2019

Mgr. Tomáš Klásek
starosta

ZÁPISY Z RADY OBCE

- RO schválila výměnu luxferů za okna v budově školy a akceptovala nabídku od společnosti RI okna a. s., Bzenec z rozpočtu obce.
- RO vzala na vědomí finanční podmínky pro obec v Minimální síti sociálních služeb města Hodonína na rok 2019 (Lužice 248.922 Kč) a doporučuje ZO jejich schválení.
- RO schválila vytýčení hranic obecních pozemků v ulici U Staré šachty z důvodu přípravy kanalizace v této ulici a dále zjištění přesných majetkových vztahů v dané lokalitě společností Surgeo s. r. o., Hodonín.
- RO pověřila místostarostu svoláním schůzky se zástupcem firmy Petr Čejka, Mutěnice a projednáním dalšího technického řešení opravy komunikace ul. Písečné s termínem do dalšího zasedání ZO.
- RO schválila zakoupení a instalaci 3 ks laviček na hřiště u MŠ za cenu do 20.000 Kč.
- RO bere na vědomí oznámení o zahájení správního řízení a pozvání k místnímu šetření od MěÚ Hodonín, Odbor investic a údržby, ve věci odstranění pevné překážky na účelové komunikaci na parc. č. 1680/1 v k. ú. Lužice u Hodonína a pověřuje účastí za obec tajemníka.
- RO bere na vědomí zprávu místostarosty o stavu vzrostlých dřevin na křižovatce ulic Dvorní a Ke Koupališti a pověřila místostarostu zasláním dopisu majitelům těchto dřevin ke zjednání nápravy.
- RO bere na vědomí informaci starosty o jednání k budoucím úpravám D55 ve Strážnici a pověřuje ho účastí na tomto jednání za obec Lužice.
- RO bere na vědomí informaci starosty o vnější výmalbě čelní a boční stěny budovy mateřské školy. Grafické návrhy zpracovává Zuzana Zimková ve spolupráci s MŠ. Technické otázky (zapůjčení lešení, omytí fasády) bude zajištěno přes dodavatelskou firmu.
- RO schvaluje smlouvu o dílo na akci „Stavební úpravy školní dílny ZŠ Lužice“ se zhotovitelem STAVEBNÍ FIRMOU PLUS s. r. o., Hodonín za cenu včetně DPH ve výši 1.451.445 Kč.
- RO bere na vědomí oznámení Krajského úřadu JMK, Odboru životního prostředí, o povolení výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů pro účely výzkumu žab. Žadatel: Katedra biologie Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity Brno.
- RO bere na vědomí sdělení o neschválení dotací z rozpočtu JMK, a to konkrétně na akce „Lužice – výměna oken v Sokolovně“ a „Lužice – klimatizace pro knihovnu“, z důvodu nízkého počtu bodů hodnocení žádosti a vyčerpání finančních prostředků dotačního titulu.
- RO bere na vědomí informaci JMK o schválení dotace v rámci dotačního programu „Podpora přípravy rekonstrukcí historických sportovních zařízení tělocvičných jednot a obcí v Jiho-moravském kraji v roce 2019“ ve výši 0,5 mil. Kč a o jednání s náměstkem hejtmána JMK v této záležitosti.
- RO pověřuje místostarostu zajištěním dokončení geometrických plánů plochy u mateřské školy a parku U Vrchnice s cílem uvést do souladu skutečnost a stav v katastru nemovitostí, dále pak sjednotit jednotlivé areály pod samostatná parcelní čísla.
- RO pověřuje starostu obce jednáním se zástupci ZP Mikulčice a České pošty o jejich působení na území obce a dalších perspektivách do budoucna.
- RO schvaluje vstup na pozemky parc. č. 2011/1 a 2011/2, vše k. ú. Lužice u Hodonína, ve vlastnictví obce Lužice k zjištění zakázky „D55, 5512 Rohatec - Lužice, předběžný GTP“ společnosti GeoTec-GS, a. s. v období červen až srpen 2019 a současně se vyjadřuje, že na výše uvedených pozemcích nedojde ke střetu s vyznačenými sondami a inženýrskými sítěmi v obci.
- RO bere na vědomí žádost o finanční dotaci ve výši 50.000 Kč na opravu oken v kostele v Lužicích od Římskokatolické farnosti Lužice a postupuje ji k projednání ZO.

VÝPIS USNESENÍ Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUŽICE DNE 25. 4. 2019

USNESENÍ č. 3/3b:

ZO Lužice schvaluje uzavření příkazní smlouvy s Bc. Tomášem Konečným, IČ 06255060, jako fyzickou osobou oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti za účelem pořízení Zprávy o uplatňování Územního plánu obce Lužice v uplynulém období 2015-2019 podle § 55 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a případně z ní vyplývající Změny č. 1 Územního plánu obce Lužice a pověřuje starostu obce podpisem této smlouvy.

USNESENÍ č. 3/3c:

ZO Lužice schvaluje Mgr. Tomáše Kláska, starostu obce, jako určeného zastupitele ve věci pořizování územně plánovací dokumentace pro obec Lužice pro období 2018-2022.

USNESENÍ č. 3/4b:

ZO Lužice schvaluje kupní smlouvu mezi společností Montpetrol, spol. s r. o., IČ: 63470519, se sídlem Brněnská 3585/50b, Hodonín, jako prodávajícím a Obcí Lužice, IČ: 44164343, se sídlem Česká 1, Lužice, jako kupujícím na soubor nemovitých věcí bývalého areálu firmy Montpetrol, spol. s r. o. v k. ú. Lužice u Hodonína za celkovou kupní cenu 7 mil. Kč.

Předmětem prodeje jsou tyto konkrétní nemovité věci:

- pozemek parc. č. 1248 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše o výměře 418 m²,
- pozemek parc. č. 1249 – ostatní

plocha o výměře 285 m², pozemek parc. č. 1250 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše o výměře 277 m², pozemek parc. č. 1251 – ostatní plocha o výměře 296 m², pozemek parc. č. 1252 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše o výměře 423 m², jehož součástí je stavba č. p. 331 Lužice, administrativní budova, pozemek parc. č. 1253 – zahrada to vše o výměře 348 m², pozemek parc. č. 2288/2 – ostatní plocha o výměře 55 m², vše v k. ú. Lužice u Hodonína.

USNESENÍ č. 3/4c:

ZO schvaluje smlouvu o advokátní úschově uzavřenou mezi společností Montpetrol, spol. s r. o., IČ: 63470519, se sídlem Brněnská 3585/50b, Hodonín, jako oprávněným, Obcí Lužice, IČ: 44164343, se sídlem Česká 1, Lužice, jako složitelem a Mgr. Hanou Zabadalovou, IČ: 66256909, se sídlem Vrchlického 2541/19, Hodonín, advokátkou zapsanou v ČAK pod ev. č. 10001, jako schovatelem na realizaci kupní ceny za koupi areálu společnosti Montpetrol, spol. s r. o. - viz usnesení č. 3/4b. Starosta je pověřen podpisem obou uvedených smluv.

USNESENÍ č. 3/4d:

ZO Lužice bere na vědomí výstupy investičního záměru „Zdravotní středisko a zázemí LUTES – Lužice“ z dubna 2019 vypracovaného Ing. arch. Rostislavem Tesaříkem, přičemž preferuje následující využití předmětného areálu:

- a) zdravotní středisko s parkovací kapacitou cca 20 parkovacích míst a pěti zdravotnickými ordinacemi a připravenou rezervou pro další ordinaci,
- b) zázemí spol. LUTES s.r.o. – kanceláře, šatny, sociální zázemí, garáže, skladové zázemí techniky s ohledem na odpovídající kapacitní možnosti zbývající části areálu,
- c) služebna obecní policie s nezbytným zázemím.

V tomto smyslu pověřuje ZO starostu obce a předsedu stavební komise zajištěním aktualizace předloženého investičního záměru a zajištěním finanční a termínové nabídky zpracování projektové dokumentace zdravotního střediska s okolním zázemím.

USNESENÍ č. 3/4e:

ZO Lužice ve smyslu přijatého usnesení č. 3/4d deklaruje vůli uvést změnou územního plánu tento záměr do souladu s územně plánovací dokumentací obce.

USNESENÍ č. 3/4f:

ZO Lužice bere na vědomí informaci Ing. Buchty o možnosti podání žádosti o dotaci v rámci programu MMR – Podpora a regenerace brownfieldů pro nepodnikatelské využití, dotační titul DT1 – Revitalizace a výstavba, a schvaluje:

- a) možnost zařazení areálu Montpetrol, spol. s r. o. do Národní databáze brownfieldů,
- b) podání žádosti na akci: „Lužice – areál Velkomoravská“ na Ministerstvo pro místní rozvoj

z programu MMR – Podpora regenerace brownfieldů pro nepodnikatelské využití,
c) projekt regenerace brownfieldů pod názvem Lužice – obecní sklady, garáže, veřejné parkoviště.

USNESENÍ č. 3/5c:

ZO Lužice schvaluje v souladu s ustanovením § 85 písm. j) přijetí úvěru na nákup nemovitých věcí (areál Montpetrol, spol. s r.o.):

pozemek parc. č. 1248 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše o výměře 418 m²,
pozemek parc. č. 1249 – ostatní plocha o výměře 285 m²,
pozemek parc. č. 1250 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše o výměře 277 m²,
pozemek parc. č. 1251 – ostatní plocha o výměře 296 m²,
pozemek parc. č. 1252 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše o výměře 423 m², součástí je stavba č. p. 331 Lužice, administrativní budova,
pozemek parc. č. 1253 – zahrada o výměře 348 m²,
pozemek parc. č. 2288/2 – ostatní plocha o výměře 55 m²,
vše v k. ú. Lužice u Hodonína, a to ve výši 7 mil. Kč.

USNESENÍ č. 3/6d:

ZO Lužice schvaluje záměr prodeje kabelových a optických rozvodů v obci Lužice včetně technologických zařízení v majetku Obce Lužice a v tomto smyslu pověřuje místostarostu obce přípravou podmínek výběrového řízení s těmito aspekty:

- a) přesná specifikace majetku obce, který by byl předmětem prodeje
b) specifikace majetku, který není majetkem Obce Lužice, ale je

nezbytným pro řádné fungování celého systému (je v majetku provozovatele rozvodů – společnosti NOEL, s.r.o., případně někoho dalšího)

- c) specifikace požadavků obce a jí podřízených organizací – např. ZŠ, MŠ, LUTES, s. r. o., z hlediska budoucích uživatelských podmínek
d) termínový kalendář celého postupu

Při příštím jednání ZO Lužice bude předloženo ke schválení a následně výběrové řízení vyhlášeno.

USNESENÍ č. 3/6e:

ZO Lužice potvrzuje platnost stávajících smluv na provozování kabelového a optického rozvodu v obci Lužice mezi Obcí Lužice, LUTES, s. r. o. a NOEL, s. r. o.

USNESENÍ č. 3/6f:

ZO Lužice pověřuje místostarostu jednáním se společností NOEL, s.r.o. o předložení nabídky a návrhu na zachování stávajícího režimu vlastnictví a provozování kabelových rozvodů včetně úprav a změn smluvních a ekonomických podmínek.

USNESENÍ č. 3/7a:

ZO Lužice bere na vědomí informaci starosty o jednání s vedením společnosti Groz-Beckert Czech s. r. o. o prodeji nemovitých věcí obce v sousedství areálu společnosti.

USNESENÍ č. 3/7b:

ZO Lužice bere na vědomí ocenění předmětných nemovitostí pro stanovení obvyklé ceny nemovitostí zpracované společností NEMOVITOST, s. r. o. – znalecký ústav č. 907 – 010/2019 ke dni

11. 3. 2019. Obvyklá cena předmětných nemovitých věcí činí podle tohoto posudku 9,97 mil. Kč.

USNESENÍ č. 3/7c:

ZO Lužice bere na vědomí informaci starosty o jednání s podnájemníky bytů v bytovém domě č. p. 237 ze dne 24. 4. 2019.

USNESENÍ č. 3/7d:

ZO Lužice pověřuje starostu dalším jednáním v této věci s cílem přípravy patřičných smluvních dokumentů.

USNESENÍ č. 3/11:

ZO Lužice schvaluje Rozpočtové opatření č. 2/2019 v příjmové části ve výši 162.300 Kč, ve výdajové části ve výši 7.089.300 Kč a ve financování v částce +7.000.000 Kč a –73.000 Kč. Po provedeném rozpočtovém opatření činí příjmy 42.887.000 Kč a výdaje 53.513.000 Kč. Rozdíl ve výši 10.626.000 Kč bude po splátkách úvěru ve výši 1.664.000 Kč vyrovnán úvěrem ve výši 7.000.000 Kč a zůstatkem na účtech z předešlých období ve výši 5.290.000 Kč.

USNESENÍ č. 3/12:

ZO Lužice schvaluje Dodatek č. 1 ke Smlouvě o poskytnutí dotace z rozpočtu obce ze dne 5. 2. 2019 mezi Obcí Lužice a Římskokatolickou farností Lužice u Hodonína, IČO 65744161, v celkové výši 95.000 Kč.

Všechna usnesení k dispozici na webových stránkách obce.

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU KONANÉ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY VE DNECH 24. 5. – 25. 5. 2019

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
2 365	579	24,48	579	573	98,96

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Klub angažovaných nestraníků	1	0,17
2	Strana nezávislosti ČR	0	0
3	CESTA ODPOVĚDNÉ SPOLEČNOSTI	1	0,17
4	Národní socialisté	0	0
5	Občanská demokratická strana	80	13,96
6	ANO, vytrollíme europarlament	6	1,04
7	Česká strana sociálně demokratická	14	2,44
8	Romská demokratická strana	0	0
9	Komunistická strana Čech a Moravy	46	8,02
10	Koalice DSSS a NF	1	0,17
11	SPR - Republikánská strana Miroslava Sládka	0	0
12	Koalice Rozumní, ND	6	1,04
13	Volte Pravý Blok www.cibulka.net	1	0,17
14	NE-VOLIM.CZ	0	0
15	Pro Česko	0	0
16	Vědci pro Českou republiku	11	1,91
17	Koalice ČSNS, Patrioti ČR	0	0
18	JSI PRO? Jistota Solidarita Investice pro budoucnost	0	0
19	PRO Zdraví a Sport	3	0,52
21	Moravské zemské hnutí	1	0,17
22	Česká Suverenita	0	0
23	TVŮJ KANDIDÁT	0	0
24	HLAS	12	2,09
25	Koalice Svobodní, RČ	4	0,69
26	Koalice STAN, TOP 09	36	6,28
27	Česká pirátská strana	75	13,08
28	Svoboda a přímá demokracie -Tomio Okamura (SPD)	60	10,47
29	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	1	0,17
30	ANO 2011	124	21,64
31	Agrární demokratická strana	0	0
32	Moravané	12	2,09
33	PRVNÍ REPUBLIKA	1	0,17
34	Demokratická strana zelených	6	1,04
35	BEZPEČNOST, ODPOVĚDNOST, SOLIDARITA	1	0,17
36	Koalice Soukromníci, NEZ	5	0,87
37	Evropa společně	3	0,52
38	KONZERVATIVNÍ ALTERNATIVA	0	0
39	Křesťanská demokratická unie - Československá strana lidová	61	10,64
40	Alternativa pro Českou republiku 2017	1	0,17

CO ŘEŠÍ SENÁTORKA ANNA HUBÁČKOVÁ?

Na podzim v roce 2016 jsem se stala senátorkou za Hodonínsko, volební obvod č. 79. Náplní mojí práce není jen samotná tvorba legislativy a dohlížení na zákony či jejich opravování, ale také mnoho různorodých činností jak v Senátu v Praze, tak především v mém regionu na Hodonínsku a Kyjovsku.

Během uplynulých dvou a půl let ve funkci senátorky jsem se po legislativní stránce velmi aktivně věnovala **zákonu o obcích, vodnímu zákonu, zákonu o zpracování osobních údajů, volebnímu zákonu** a na konci roku 2018 **novelě zákona o insolvencích**. Tato novela zákona byla velmi složitá. Jejím cílem bylo zpřístupnit institut oddlužení více dlužníkům, kterých je v ČR více než 800 tisíc, a zmírnit vstupní podmínky pro jejich oddlužení. Stala jsem se zpravodajkou k této novele v Senátu a byla jsem pověřena novelu projednat i v Poslanecké sněmovně. Projednávání bylo velmi emotivní, ale změna byla přijata. Z těch nejdůležitějších a nejvýznamnějších změn uvedu především zkrácení lhůty insolvenčního řízení na 5 let, u důchodců a zranitelných osob (invalidita II. a III. stupně) na 3 roky, a pokud dlužník vynaloží veškeré úsilí k uspokojení pohledávek věřitelů, může být od dluhů osvobozen, i když uhradí jen minimum. Pro tisíce dlužníků se tak otevírá cesta k oddlužení a šanci na druhý životní start. A přede mnou stojí další výzva: jak legislativně pomoci mladým lidem, kteří vstupují do života s exekucí na dluhy, které často způsobili nezodpovědní rodiče.

V současné době se věnuji **novelě stavebního zákona**. Předkladatelem je sice Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, ale zpracovatelem předlohy záměru je hospodářská komora. To je možná poprvé, co návrh zákona nezpracovávají legislativci, ale privátní právníci. Už to

Anna Hubáčková - senátorka za Hodonínsko

vzbuzuje obavy, komu na míru je zákon ušitý. Jistě, se základní ideou, tedy urychlením a zjednodušením řízení, lze souhlasit, nikoli však se způsobem provedení. V předložené verzi vůbec nejde o ochranu občana a veřejného zájmu. Stavební řízení se občanovi naopak hodně vzdaluje! Zřizuje se totiž nový model úřadů. Navrhuje se zřízení samostatného nejvyššího stavebního úřadu se sídlem v Praze a v krajských městech budou jen základní stavební úřady, které budou mít své pobočky někde v území. Zda tyto pobočky budou tam, kde dosud, nebo jen ve městech s rozšířenou působností

a jaké budou mít pravomoci, to se zatím neví. Nebudou však součástí stávajících městských úřadů. Je pro mne divné, že se zatím ani neví, kde bude občan svou žádost o stavební povolení podávat, kdo o ní bude rozhodovat, ale tvrdí se, že to povede ke zjednodušení řízení! Kolik nás takový pokus bude stát, to už není jasné vůbec!

Svou senátní kampaň jsem vedla s mottem: „*Nenechám vás na suchu!*“ a snažím se pro to udělat maximum. Nejvíce času věnuji stěžejní kauze ve svém regionu: „*Ochrana pitné vody prameniště*

Bzenec-komplex vs. těžba štěrkopísku v Moravském Písku“. Tento konflikt veřejných zájmů těžby štěrkopísku a ochrany pitné vody trvá od roku 2004 až do současnosti. V roce 2018 byla tato kauza projednána v rámci petice na veřejném slyšení v Senátu PČR, který jednoznačně podpořil ochranu pitné vody a závěrem ve svém usnesení doporučil učinit veřejnou oponenturu k podkladům tohoto případu, na což Ministerstvo životního prostředí ČR nereaguje a snaží se tomu vyhnout. Na můj dotaz ohledně veřejné oponentury pan ministr Brabec odpověděl, že probíhá tím, že běží další správní řízení, kde můžeme uplatňovat připomínky k předkládaným posudkům, podkladům a návrhům. To jistě ano, ale bohužel v nich nikdy nedochází ani k ověření pravdivosti posudků předložených v rámci procesu posuzování vlivu Ministerstvu životního prostředí ČR, ani k přehodnocení posudků z hlediska klimatických změn a vlivů dlouhodobého sucha. V současné době již o těžbu štěrkopísku nežádá firma Jampilek, ale firma České štěrkopísky, která celý záměr převzala. Této firmě v lednu 2019 vydal Obvodní báňský úřad Brno rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru. Nemůže nás v žádném případě uklidnit věta, že jde pouze o administrativní stanovení čáry v mapě! Naopak! Tímto rozhodnutím se již otvírá prostor pro žádost o těžbu! Co musíme ještě udělat? Odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu Brno byla podána. Český báňský úřad zatím v dané věci nerozhodl, a pokud vyhoví žadateli o těžbu, musí být podána žaloba k soudu. Na to se obce zastoupené Vodovody a kanalizací Hodonín a.s. připravují. Občanům není lhostejné to, jakým směrem se tato kauza ubírá. Je pro ně zcela nepochopitelný postoj Mi-

nisterstva životního prostředí ČR, které zůstává na svém tvrzení, že těžba není pro pitnou vodu rizikem. Společně s Vodovody a kanalizací Hodonín a.s. i obcemi ve svém regionu budu v boji o vodu aktivně pokračovat, a to všemi dostupnými prostředky!

Dále se snažím obcím ve svém regionu aktivně pomáhat **koordináčními jednáními ve věci přípravy a realizace výstavby dálnice D55**, a to zejména v úseku Moravský Písek – Bzenec – Rohatec – Břeclav. Výstavba dálnice D55 představuje mimořádně důležitý rozvojový projekt, který povede nejen ke zlepšení života obyvatel, ale především ke zlepšení bezpečnosti a zrychlení dopravy v daném úseku. Mou snahou je napomoci urychlení procesu přípravy projektu a jeho realizaci.

V Senátu se mi podařilo uspořádat dva odborné semináře a pět výstav. Náš region tak mohla reprezentovat paní Ludmila Kovářiková se svojí uměleckou keramikou, dále slavné fotografie stařenek v krojích paní Líby Taylor pod názvem Vichernice, mizející parádnice Moravy a umělecké fotografie skupiny KONTAKT. Domov Horizont v Kyjově prezentoval výrobky svých klientů a pan Michael Pavlovský svá dřevěná umělecká díla v rámci výstavy Hravé umění.

Je mi ctí můj region každoročně reprezentovat v ratíškovském kroji v rámci krásné akce Krojované slavnosti v Senátu, kde vystupují lokální soubory regionů. Stejně tak jsem pyšná, když naše soubory vystoupí v rámci Kulturního léta v Senátu, např. soubory z Ratíškovic, Bzence a Dolních Bojanovic.

Ráda umožním prohlídky Senátu a zahrady žákům a studentům z mého regionu.

V letošním roce jsem měla tu čest reprezentovat Českou republiku na zahraniční cestě v rámci delegace s předsedou Senátu v Ománu. Cílem této cesty bylo podepsat dohodu o letecké dopravě mezi Českem a Ománem, projednání možnosti zřízení konzulátů, rozšíření spolupráce obchodních komor Česka a Ománu, rozšíření spolupráce a výměny studentů vysokých škol Univerzity Karlovy a Univerzity Sultána Quboose a také možnosti spolupráce v oblasti nakládání s odpady, čištění vod, boje se suchem, v energetice či stavbě železnic.

Jak jsem již zmínila na začátku, práce senátorky je velmi různorodá a jsem ráda, že právě mně jste dali důvěru Vás zastupovat v Senátu PČR.

Se svými problémy se na mě obrací i občané a setkávám se s nimi ve své regionální kanceláři v Hodoníně, Sadová 1688/1. V případě zájmu si schůzku prosím sjednejte s předstihem - telefonicky či emailem u mé asistentky paní Břeškové, email: hubackova.kancelar@gmail.com, tel.: +420 728 667 752. Pro schůzky v regionu preferuji pondělí nebo čtvrtek, samozřejmě vše dle domluvy.

Ráda se setkám i s Vámi!

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

NAŠE PRÁVNÍ OKÉNKO

Práva a povinnosti dětí

„Jeden otec snáze deset dětí uživi než deset dětí jednoho otce.“

Dnes si dovolím několik právních úvah na téma dětí a rodina. Děti mají jistě svá nezadatelná práva, ale také, světe, div se, povinnosti. Čerpat budu z **platného občanského zákoníku, odborných komentářů, zákona o soudnictví ve věcech mládeže z. č. 218/2003, zákona o sociálně-právní ochraně dětí z. č. 359/1999 a v neposlední řadě také z Úmluvy o právech dítěte.** Obecně můžeme rodinné právo vymezit jako soubor právních norem upravujících osobní a majetkové vztahy mezi členy rodiny. Pojem rodina je v právních předpisech jen zřídka definován. Pramenem českého rodinného práva byl zákon o rodině, ale v souvislosti s rekodifikací českého soukromého práva bylo rodinné právo zahrnuto do nového občanského zákoníku. Nikdo nezpochybňuje fakt, že základním výchovným pilířem dětí, ale i jejich vzorem, jsou rodiče, dále se však na výchově dětí podílí také škola, potažmo stát, společnost a mnohé další faktory.

Práva vznikají narozením, ale má je už i nenarozené dítě (nasciturus).

„Kdyby děti měly, co by chtěly, to by nikdy nebečely.“

Dovolím si poukázat na některé konkrétní paragrafy novelizovaného občanského zákoníku.

§ 857, odst. 1) Dítě je povinno dbát svých rodičů.

Doporučený výklad: Sloveso „dbát“ nyní nahradilo dřívější výraz „poslouchat“, který byl považován za nevhodný stejně jako sloveso „ctít“ (rozuměj, vážený čtenáři,

své rodiče). Ostatně vhodná volba výrazu má napříště zamezit i problému následování příkazů a zákazů takových rodičů, kteří se nechovají tak, jak by se jako rodiče chovat měli, počínaje používáním násilí vůči dítěti a konče zavržením hodným způsobem života. Nakolik výrazová proměna „sloviček“ může ovlivnit budoucí praxi, je otázkou.

„Dbání“ se vztahuje k pokynům rodičů, k jejich zákazům a příkazům, ale také radám apod. Rodiče jsou dále oprávněni usměrňovat dítě, totiž jeho chování, vhodnými výchovnými opatřeními.

Dítě je povinno se výchovným opatřením ze strany svých rodičů podřídit.

Výchovná opatření zahrnují také omezení sledující ochranu morálky, zdraví a práv dítěte, jakož i práv jiných osob a veřejného pořádku. Takovými opatřeními jsou rovněž nejruznější zákazy a příkazy týkající se trávení mimoškolního času, rozhodování o zájmových aktivitách atp. Vezměte dítěti telefon či tablet na několik hodin a změna se dostaví ihned. Dříve nám zakazovali televizi, kroužky nebo jsme třeba museli 20x napsat „Nebudu vyrušovat ve vyučování.“ © Taktéž jsme třeba dostali „na zadek“ a problém byl v té době jednoduše vyřešen. Samozřejmě, že volba odpovídajícího trestu byla a je jen na samotném rodiči, aktuální emoci a jeho lásce či „slabosti“ vůči zlobivému dítěti. Věřím však, že právě vaše dítě nezlobí a tento článek se vás netýká.

Nedostatečně uposlechnutí pokynu rodiče může vést k zesílení zásahů vůči dítěti, event. i ze strany

státních orgánů a výchovných zařízení (např. na žádost rodičů apod.).

„Malé děti, malá starost – velké děti, velká starost.“

§ 857, odst. 2) Účelem povinností a práv k dítěti je zajištění morálního a hmotného prospěchu dítěte.

Doporučený výklad: Rodičovská odpovědnost je souhrn práv a povinností při péči o dítě, která zahrnuje péči o jeho zdraví, tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, zastupování dítěte a správu jeho majetku. Náleží oběma rodičům bez výjimky, nekončí tedy rozvodem! (Ten vykřičník jsem zde, dle svého názoru a zkušeností, použil oprávněně.) Ve výjimečných případech může být rozhodnutím soudu rodičovská odpovědnost pozastavena, omezena či úplně odebrána. Tedy nikoli dohodou, nebo nedohodou rodičů, jak by se v některých vypjatých situacích při rozvodu mohlo stát. Doba, po kterou mohou rodiče dítě usměrňovat výchovnými opatřeními a kdy dítě je povinno se těmito opatřeními podřídit, je omezena na dobu, kdy dítě není plně svéprávné, tj. zdejší pravidla nelze použít poté, co dítě, jsouc ještě nezletilé, nabude plné svéprávnosti uzavřením manželství anebo rozhodnutím soudu, které mu přizná plnou svéprávnost.

Trestní odpovědnost dětí začíná od věku 15 let, speciálně tuto otázku také upravuje zákon o soudnictví ve věcech mládeže z. č. 218/2003, v platném znění. Zde však platí zcela odlišná pravidla a účelem tohoto článku není činit výčet provinění (u mladistvých se nejedná o trestný čin nebo přečin, ale o provinění).

Zda je třeba tuto hranici změnit, bych s dovolením ponechal na dalším trestně-právně-společenském vývoji.

„Život bez dětí je jako jídlo bez soli....“

A závěr? Při výchově je jistě potřebná rovnováha a obousměr-

nost. „Přiměřená“ péče ze strany rodičů vůči dětem, ale současně stejně tak „přiměřenost“ jednání ze strany dětí. Pokud dochází k porušení rovnováhy na straně rodičů – týrání fyzické či psychické, mocenská převaha apod. či naopak nadměrná liberálnost, díky níž je dítě poté sobecké, nevychované,

nerespektuje hranice – má vše blíže k protiprávnímu jednání. Dbejme prosím o to, aby naše děti měly ten nejkrásnější vzor ve svých rodičích a prarodičích ☺

Mgr. Zbyněk Hromek
zastupitel

My všichni školou povinní

SLOVO ŘEDITELE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY

Vážení občané, milí rodiče,

v době vydání tohoto zpravodaje se školní rok již nachýlil ke svému konci a žáci naší školy se doma chlubí svým vysvědčením. Devátáci již mají jasno o svém dalším studiu na střední škole a já jim tímto přeji, aby se jim na středních školách líbilo a získali co nejkvalitnější základ pro své budoucí povolání.

Mnozí jste si jistě všimli, že na školním dvoře probíhá čilý stavební ruch. Na konci května totiž začala rekonstrukce bývalé kotelny, je předělávána na nové dílny. Díky tomu odpadne přecházení žáků do starých dílen nedaleko obecního úřadu. Kromě toho v posledním týdnu měsíce června začne i plánovaná rekonstrukce školních šaten. A aby toho nebylo málo, v mateřské škole by se měla přes prázdniny rekonstruovat zbývající sociální zařízení pro děti ve dvou třídách a provést výměna obložení v polovině budovy. Když půjde vše podle plánu, sami budete moci zhodnotit na začátku školního roku výsledek všech školovaných úprav na vlastní oči.

V dubnu proběhl zápis dětí do základní školy rozložený kvůli vyššímu počtu dětí do dvou dnů. Do

první třídy by tak mělo nastoupit od září celkem 28 dětí, což je velmi příznivé číslo. Vzhledem k tomu jsem se rozhodl vytvořit dvě první třídy, aby v nich vyučující mohli s dětmi lépe individuálně pracovat. V květnu pak proběhl zápis do mateřské školy. Tradičně byl počet žádostí vyšší než počet volných míst, naštěstí už ne tak výrazně jako v minulých letech. Co bych ale rád u problematiky mateřské školy objasnil, je školkovné. Aktuálně se platí v Lužicích ve výši 250 Kč, což je poměrně nízká částka. Navíc se v MŠ nastavilo i to, že rodiče se na ničem dalším finančně nepodílí (divadla, představení, autobusy atd.), což nikde jinde v okolí prakticky nenajdete a způsobuje to nemalé výdaje z rozpočtu školy. To jsou důvody, které mne vedou k tomu, že od příštího školního roku se bude školkovné zvyšovat na 350 Kč (a existuje předpoklad, že v dalších letech se zase o něco zvýší). Jen tak pro zajímavost – dle finanční analýzy na základě zákona je pro MŠ v Lužicích limit výše školkovného ještě o pár stovek vyšší. Ale velkou výhodu při vybírání školkovného vidím v tom, že se dá uplatnit při ročním zúčtování daně,

takže peníze se rodičům takto mohou částečně vrátit.

Na jiném místě tohoto zpravodaje najdete i výčet akcí, které proběhly v naší základní a mateřské škole. Zdůraznil bych alespoň úspěch naší zdravotní hlídky starších žáků, která vyhrála okresní kolo v Hodoníně a postoupila do krajské soutěže. Podobný úspěch zažili v oblastním kole starší žáci v soutěži mladých cyklistů, v okresním kole ve Veselí nad Moravou se pak umístili těsně druhí. A velký dík patří i vám všem, kteří jste přispěli k tradičnímu jarnímu sběru papíru, jehož výtěžek bude samozřejmě využit pro žáky naší školy.

Závěrem bych rád popřál všem dětem krásné prázdniny plné úžasných zážitků a současně poděkoval za dlouholetou pedagogickou práci dvěma učitelkám naší školy, které odchází do důchodu – p. učitelce Tatiáně Hromkové a p. učitelce Věře Kučí. Myslím si, že obě zanechaly ve škole svou nesmazatelnou stopu, a já jim přeji, aby i v následující době „poučitelské“ měly plno zdraví, energie a elánu na další životní aktivity. Díky!

Mgr. Vít Hubačka, ředitel školy

PODĚKOVÁNÍ

Velké poděkování si zaslouží dvě osobnosti učitelského sboru lužické základní školy - paní Mgr. Tatiana Hromková a paní Mgr. Věra Kučí, které 28. června 2019 naposledy předstoupily před své žáky a naposledy jim rozdaly vysvědčení a tím završily svou dlouhou pedagogickou kariéru.

Paní učitelka **VĚRA KUČÍ** po absolvování aproby fyzika a chemie na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity nastoupila v roce 1983 na ZŠ Mírové náměstí Hodonín. Po mateřské dovolené začíná v roce 1987 učit v ZŠ Lužice. Věnuje se nejen svým žákům, ale má i celou řadu funkcí, např. vede metodické sdružení 2. stupně, je preventistou požární ochrany, je odborně způsobilou osobou pro práci s chemickými látkami, vede kabinety fyziky, chemie a výtvarné výchovy, podílí se na tvorbě Školního vzdělávacího programu. Kromě svých oblíbených předmětů fyziky a chemie vyučuje i výtvarnou výchovu a snaží se u svých žáků probudit i estetické cítění. Sama se mnoho let stará o výzdobu interiéru školy.

V roce 2008 byla paní učitelka Věra Kučí za svůj zodpovědný a profesionální přístup k výchově a vzdělávání dětí v lužické škole oceněna Odborem školství Městského úřadu Hodonín.

Paní učitelka **TATIANA HROMKOVÁ** začala svou pedagogickou dráhu již v roce 1979 na Základní škole Dolní Bojanovice. Po mateřské dovolené nastupuje v roce 1982 na Základní školu Lužice nejdříve jako učitelka 1. stupně, později jako učitelka cizích jazyků (ruština, němčina, angličtina) a dějepisu na 2. stupni. Během svého zaměstnání dále studuje a doplňuje si pedagogické vzdělání získáním magisterského titulu na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Vzdělává se také v cizích jazycích a obhájí státní zkoušky z německého a anglického jazyka.

Žáci pod vedením paní učitelky Hromkové byli pravidelně úspěšní v řadě soutěží a olympiád z němčiny, angličtiny i dějepisu a získali pro lužickou školu řadu medailových umístění. Pracovitost, spolehlivost a ochota se projevily i u dalších činností, které měla paní učitelka vedle pravidelné výuky na starosti. Psala školní kroniku, vedla kroužky anglického jazyka pro žáky 1. a 2.

třídy, organizovala pravidelně sběry starého papíru, vedla kabinety cizích jazyků a dějepisu, učitelkou knihovny a podílela se na tvorbě Školního vzdělávacího programu, vykonávala funkci předsedkyně odborové organizace při ZŠ Lužice.

Láska k historii a kultuře přivedla paní učitelku Hromkovou ještě k dalším aktivitám, jako je Starý kvartýr a organizování a příprava výstav, literární činnost v publikacích o obci a o škole, pomoc při rozsvěcování vánočního stromku, vítání občánků aj.

Na návrh ředitele školy a obce Lužice byla za svou práci paní učitelka Tatiana Hromková rovněž oceněna Odborem školství Městského úřadu Hodonín.

Dlouholetá, svědomitá a zodpovědná práce obou paní učitelek zaslouží poděkování a obdiv. Do dalších let jim přejeme zdraví, spokojenost, pohodu a energii, kterou teď mohou věnovat sobě a svým rodinám.

Mgr. Miroslav Hunča

ROZHOVOR S PANÍ TATIANOU HROMKOVOU

Jak byste charakterizovala lužickou školu?

Charakter školy určuje vedení školy. V Lužicích, kde působím už 37 let, jsem zažila 3 ředitele (přesněji ředitelku a 2 ředitele) a 2 zástupkyně ředitele. Vždy to byly osoby diametrálně odlišné, které vtiskly škole jiný charakter. Není na mně, abych ji hodnotila. Lužická škola měla dlouho dobrou

pověst a já bych byla ráda, aby se vrátila.

Co se vám vybaví, když se ohlédnete za svou učitelskou kariérou?

Spousta skvělých dětí, spousta krásných chvil, které jsem s nimi a s některými kolegy prožila. Ale také smutné dny, které mi jistě osoby ve škole šikanou připravily.

Proč jste si vybrala být právě učitelkou?

Netoužila jsem být vždy učitelkou. Zpočátku jsem chtěla být lékařkou. Pak asi převážily geny po mém dědečkovi a pradědečkovi, kteří byli řediteli základních škol, a já se rozhodla být učitelkou. Nikdy jsem toho nelitovala. Je to nádherné, ale také velmi náročné povolání.

Změnila byste s odstupem let rozhodnutí o svém povolání? Případně nastala někdy situace, kdy jste vážně uvažovala, že skončíte se svou učitelskou profesí?

Kvůli dětem určitě ne. Mezi nimi je mi dobře, cítila jsem se s nimi mladá, zažili jsme spolu spoustu legrace. Jednou (kvůli zmiňované šikaně) jsem uvažovala o odchodu. Dnes jsem ráda, že jsem to neudělala.

Na které okamžiky a žáky budete vzpomínat nejraději?

Za 40 let, které jsem ve školství strávila, jsem těch krásných chvil zažila hodně. Ráda vzpomínám na několikadenní výlety, na projektové dny. A těch žáků bylo tolik a bylo by nespravedlivé uvést jen některé. Určitě budu vzpomínat na svoji poslední třídu (nynější 7. třídu).

Co považujete za svůj největší úspěch v učitelské kariéře?

Připravovala jsem žáky na olympiády z německého a anglického jazyka a z dějepisu. Naposled letos na Velkou Moravu (kterou moje žákyně vyhrála). Děti získaly mnoho medailových umístění, jeli jsme několikrát do Brna na krajské kolo. Jsme malá škola, a proto si takových úspěchů moc považují.

Ale asi na mě nejvíc zapůsobila věta, kterou se se mnou před pár lety loučili devátáci: „Paní učitelko, byla jste pes, ale měli jsme Vás rádi.“ Za pedagogický úspěch tedy považuji to, že se mi snad podařilo skloubit přísnost a důslednost se vstřícností a porozuměním.

Bezpochyby se nabízí otázka: Jsou dnešní žáci jiní (horší?) než ti, které jste učila na počátku své kariéry?

Děti zůstanou stále dětmi. V mých pedagogických začátcích vyrůstaly v jiných podmínkách.

Byly samostatnější a ctižádostivější. Dnešní žáci jsou obklopeni řadou věcí, které jim mnoho problémů ulehčují. Působí na ně více podnětů a informací, které někteří hůře zpracovávají.

Stále jsou to ale děti, které touží po vlídném slově a porozumění.

Už máte naplánováno, čemu se budete věnovat po ukončení učitelské kariéry?

Nejprve musím dohnat resty, které jsem nastřádala – spoustu nepřečtených knih, výlety do okolí. Těším se na nové aktivity na Stárem kvartýru nebo na uskutečnění

nápadů pro kulturní komisi. A pak chci také trochu odpočívat. Je to všechno i o zdraví, které může všechny plány ze dne na den zhatit.

ROZHOVOR S PANÍ VĚROU KUČÍ

Jak byste charakterizovala lužickou školu?

Strávila jsem zde 32 let a to je dlouhá doba na to, aby mi k charakteristice lužické školy stačilo několik řádků. Navíc se během té doby různě proměňovala. Já na ní oceňuji stabilní zázemí, moderní technické vybavení a to, že jsme malý kolektiv, ve kterém můžeme vše hned prodiskutovat ve společné sborovně.

Co se vám vybaví, když se ohlédnete za svou učitelskou kariérou?

Na začátku jsem si myslela, že vše, co jsem se sama naučila na vysoké škole, musím předat i svým žákům. To mě celkem brzy přešlo. Postupně jsem si osvojovala pedagogické dovednosti a zjistila, že učení rozhodně není jen o předání znalostí. Snažila jsem se své žáky vést k odpovědnosti, pílí a samostatnosti. Na oplátku mě mnohemu naučili oni.

Co se týče technického zázemí, přála jsem si, aby škola měla funkční laboratoř pro chemii, fyziku a přírodopis. Bohužel podmínky realizace nebyly vhodné. Místo laboratoře se později vybudovala počítačová učebna, která slouží dodnes.

Proč jste si vybrala být právě učitelkou?

Moje povolání mi vlastně vybrala náhoda. Chtěla jsem studovat chemii, ale v takové podobě, v jaké jsem si přála, se dala blízko mého domova studovat pouze na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity ve spojení s fyzikou.

Změnila byste s odstupem let rozhodnutí o svém povolání? Případně nastala někdy situace, kdy jste vážně uvažovala, že skončíte se svou učitelskou profesí?

Člověk často pochybuje, zda to, co dělá, dělá dobře, zda si zvolil správně, jenže se nikdy nedoví,

jaké by to bylo, kdyby si vybral jinou cestu. Já jsem tu svoji přijala a snažila jsem se svou práci dělat, jak nejlépe jsem uměla.

Na které okamžiky a žáky budete vzpomínat nejraději?

Rukama mi prošlo tolik tříd a žáků, že vlastně nedokážu vybrat. Každá třída mi něčím utkvěla, zapsala se do paměti. Vždycky mě moc potěší, když některý z bývalých žáků při všedních setkáních v Lužicích i jinde pozdraví, hlásí se ke mně. Jen se přiznám, že někdy mi už trvá déle zařadit tvář a z paměti vylovit jméno, třídu, za to se jim omlouvám, ale bylo jich opravdu mnoho.

Co se týče nezapomenutelných okamžiků, vybavuje se mi jich samozřejmě hodně, k těm výrazným patří třeba školní výlet do Tater, kde jsme byli ubytováni v hotelu u Popradského plesa, kolem kterého večer a v noci obcházeli medvědi.

Co považujete za svůj největší úspěch v učitelské kariéře?

V tomto směru jsem tradiční učitel, za největší úspěch považuji, že jsem některé žáky dokázala něčemu naučit a teď jsou z nich i díky tomu inženýři, zdravotníci, učitelé, ale také instalatéři, automechanici, kadeřnice atd. Nezáleží na tom,

zda jde o vysokoškoláky nebo učně. Pokud jsem jim pomohla při nalezení profese nebo přispěla k tomu ji zdárně zvládnout a vykonávají ji s pocitem štěstí, že se rozhodli dobře, pak jsem velmi ráda.

Bezpochyby se nabízí otázka: Jsou dnešní žáci jiní (horší?) než ti, které jste učila na počátku své kariéry?

Horší ne, ale jiní určitě. Musíme si však uvědomit, že po roce 1989 došlo ve všech směrech k velkým změnám a ty zasáhly i výchovu dětí v rodinách a vzdělávání ve školách. Případá mi, že rodiče dnes mají na své děti méně času a vykupují se mnohým, co nepovažují za správné. Současní žáci

jsou také méně soustředění, chybí jim motivace učit se a zapomínají, že nestačí si informace vyhledat,

ale je třeba s nimi i dále pracovat. V mých předmětech je to obzvlášť vidět.

Trápí mě také, že se vytrácí úcta – ke starším lidem, k autoritám. Vadí mi, že jsou žáci mnohem vulgárnější. Na druhou stranu jsou otevřenější a asertivnější.

Už máte naplánováno, čemu se budete věnovat po ukončení učitelské kariéry?

Především své milované rodině, procházkám v přírodě, práci na zahradě i doma a samozřejmě i odpočinku. A mezitím si určitě zavzpomínám na své bývalé žáky i kolegy a chvíle s nimi. Chtěla bych jim všem poděkovat, že to se mnou vydrželi, a popřát mnoho dobrého do dalších dnů.

Rozhovory pro čtenáře Lužického zpravodaje připravil

Mgr. Jiří Hubačka

STŘÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

- Soutěž ve skoku vysokém - **Lužickou laťku** pořádala naše škola již po patnácté. Porovnat své schopnosti přišlo celkem 100 závodníků ze šesti škol (Lužice, Mikulčice, Prušánky, Lanžhot, Tvrdonice, Moravský Žižkov). Naše škola získala celkem 5 medailí: stříbrnou Sofia Hurbanová ze 3. tř., Veronika Tetúrová z 5. tř., Adam Matuška z 5. tř., bronzovou Jan Kotlařík ze 4. tř. a Simona Sobotková ze 6. tř.

Lužická laťka

foto: ZŠ Lužice

- Před zápisem do první třídy přišli do školy předškoláci. Měli možnost seznámit se s prostředím školy, pozdravit se se svými staršími kamarády a vyzkoušet různé činnosti společně s našimi prvňáky a druháky. **Zápis dětí do 1. třídy** probíhal ve dvou dnech – středa a čtvrtek 10. a 11. dubna. Rodiče měli možnost se předem registrovat, aby nemuseli dlouho čekat, než přijdou na řadu. U zápisu pomáhala děvčata z 8. třídy.

Zápis do 1. třídy

foto: ZŠ Lužice

- Již po patnácté jsme soutěžili a nocovali v pátek ve škole. Celý program **Noci s Andersenem** se nesl v duchu Harryho Pottera. 134 žáků bylo rozděleno do smíšených skupin a ty postupně plnily úkoly na stanovištích, která připravili zaměstnanci, rodiče a přátelé naší školy – těch bylo celkem 35, všem za pomoc děkujeme. Po skončení programu se žáci přesunuli do tříd, kde spali. Devátáci pro ně připravili stezku odvahy, na které se mohli všichni vystřídat. Ráno jsme postupně posnádali a rozešli se domů.

- 15 žáků z 1. stupně se zúčastnilo školního kola **pěvecké soutěže Zpěváček**. Každý zazpíval svoji oblíbenou písničku. Za pěvecký výkon a snahu byli všichni oceněni diplomem a sladkostí.

Zpěváček – školní kolo

foto: ZŠ Lužice

- Žáci prvního stupně se každoročně vydávají na **po-chod s Morenou** ke Kyjovce, aby ji tam zapálili, hodili do vody a zahnali zimu. Morenu (symbol odcházející zimy a přicházejícího jara) připravili žáci 5. třídy. Během dopoledne svůj program doplnili opékáním špekáčků a sportovními hrami v areálu Cihelna.

Výnášení Moreny

foto: ZŠ Lužice

- Žáci všech tříd se v rámci hudební výchovy vystřídali na programu **Bubnování v rytmu**, který pro ně připravila učitelka ZUŠ Marie Havránková. Společně se věnovali rytmu – bubnování na bubny a také si mohli všichni vyzkoušet různé rytmické nástroje, a objevit tak jejich krásu.

Bubnování v rytmu s Marií Havránkovou, foto: ZŠ Lužice

- Na interaktivní výstavě **Svět ve 3D** se žáci seznámili zábavnou formou s principem prostorového vidění.

Svět ve 3D s brýlemi

foto: ZŠ Lužice

Svět ve 3D - natáčení

foto: ZŠ Lužice

Prohlíželi si stereoskopické obrázky, měli možnost zhlédnout projekci 3D kina (dokument Úžasný oceán), ukázkou prostorového hologramu i virtuální reality. Součástí programu byla stereoskopická projekce – žáci se natáčeli 3D kamerou a viděli se v 3D televizi.

- Oblastní kolo **Dopravní soutěže mladých cyklistů** se konalo v Hodoníně. Družstvo mladší kategorie ve složení Alena Fukalíková, Simona Sobotková, Matěj Turek, Filip Jurkovič se umístilo na čtvrtém místě. Družstvo starší kategorie - Zdeněk Chládek, Jaroslav Černý, Silvie Bohunská, Julie Skočíková zvítězilo a postoupilo do okresního kola, kde se umístilo na druhém místě.

Dopravní soutěž mladých cyklistů

foto: ZŠ Lužice

- V Hodoníně se konalo okresní kolo soutěže **hlídek mladých zdravotníků**. Hlídka mladší kategorie se umístila na 5. místě (složení: Zdeněk Mífek, Štěpán Mífek, Daniel Claessen, Nela Kucharičová, Adam Jurkovič). Hlídka starší kategorie (složení: Kristýna Kmentová, Pavlína Tomanová, Nela Paráková, Pavla Gozdállová, Alena Fukalíková) se umístila na 1. místě a postoupila do krajského kola.

Mladí zdravotníci

foto: ZŠ Lužice

Hlídká mladých zdravotníků, 1. místo, postup do krajského kola

foto: ZŠ Lužice

- Prvníáci s paní učitelkou připravili svým maminkám ke svátku **pásmo básniček a písniček**. Vyrobili pro ně dárky, které jim v závěru besídky předali.

Dárek pro maminku

foto: ZŠ Lužice

Besídka pro maminky

foto: ZŠ Lužice

- **Dopravní výchovu** absolvovali čtvrtáci pod vedením Městské policie Hodonín, nejdříve teorii ve škole a poté praktickou výuku na dopravním hřišti.
- Žáci 1., 3., 4. a 6. tř. využili nabídky našich včelařů a navštívili **místní arboretum**. Ve výukovém programu se jim věnoval pan Oldřich Ištvanek a paní Radka Hubáčková. Seznámili žáky se životem včel. Děkujeme za ochotu a čas, který našim žákům věnovali.
- V 5. třídě žáci testovali své znalosti z **českého jazyka, matematiky a obecně studijních předpokladů**. Výsledky našich žáků v českém jazyce jsou lepší než u 60 % zúčastněných škol. Porovnáním výsledků testu z českého jazyka s výsledky testu OSP bylo zjištěno, že v naší škole je studijní potenciál žáků v českém jazyce využíván optimálně, výsledky žáků v testech odpovídají úrovni jejich studijních předpokladů. Výsledky našich žáků v matematice jsou lepší než u poloviny zúčastněných škol. Porovnáním výsled-

ků testu z matematiky s výsledky testu OSP bylo zjištěno, že studijní potenciál žáků je v matematice v naší škole využíván nedostatečně, výsledky žáků jsou na nižší úrovni, než jaká odpovídá úrovni jejich studijních předpokladů, žáci pracují tzv. pod svoje možnosti.

- Vítěznou třídou ve **sběru papíru**, který proběhl v květnu, se stala 8. třída (181,3 kg na žáka). Pořadí jednotlivců dopadlo následovně: 1. Skočíková Julie, 8. třída, 665 kg; 2. Pecková Julie, 8. třída, 663 kg; 3. - 5. Mífek Štěpán, 3. třída, 523 kg, Mífek Zdeněk, 5. třída, 523 kg, Průdková Ema, 3. třída, 523 kg; 6. Petrásková Nikol, 8. třída, 390 kg; 7. Hubáčková Helena, 1. třída, 362 kg; 8. - 9. Káčerek Jaroslav, 2. třída, 341 kg, Holešinská Lucie, 6. třída, 341 kg; 10. Tomanová Viktorie, 1. třída, 327 kg. Od listopadu až do května pravidelně každou středu vybírala děvčata ze 7. tř. pod vedením třídní učitelky sušenou pomerančovou kůru. Celkem jsme ve škole nasbírali 12 pytlů, tedy necelých 130 kg. Více než 1 kg odevzdalo 31 žáků. Mezi nejúspěšnější patřili: Lucie Vlková (15 520 g), Michaela Mastná (15 321 g), Pavla Gožďálová (7 128 g), Sára Balášová (6 880 g), Zdeněk Mífek (6 872 g), Štěpán Mífek (6 846 g). Za ochotu a pomoc chválíme Pavlu Gožďálovou, Evu Gožďálovou a Nelu Hromkovou.

Sběr papíru

foto: ZŠ Lužice

- **Atletické přebory** v Lanžhotě se konaly v pondělí 27. a v úterý 28. května. V pondělí žáci prvního stupně získali pouze jednu medaili – stříbrnou, a to Jaroslav Káčerek ze 2. tř. za hod míčkem. Žáci druhého stupně v úterý závody zahájili, ale bohužel z důvodu silného deště bylo záhy soutěžení ukončeno.

Atletické přebory Lanžhot, foto: ZŠ Lužice

Jaroslav Káčerek, 2. místo - hod míčkem, atletika Lanžhot
foto: ZŠ Lužice

Přejeme všem příjemné prožití letních dnů a žákům krásné prázdniny.

Mgr. Jana Ličeníková

VĚŘÍM NA ...

Věřím na to, že všichni jednou budeme šťastní, že všechno se v dobré obrátí a každý najde toho pravého.

Věřím Mu, že to tak jednou dopadne (i když bych si přála, aby to bylo co nejdřív), že všichni budeme šťastní...

Věřím na to, že pokud nás někdo opustí, dostane se do nebe a jednou se tam společně všichni potkáme.

Věřím na anděly, věřím, že každý máme svého anděla strážného, který nás chrání.

Věřím, že každý máme své poslání, svůj úkol. Podle mě tu všichni jsme z nějakého důvodu. Když jsme malí, jsme tu od toho, abychom dokázali blízkým vykouzlit úsměv na tváři, a později, abychom našli činnost nebo povolání, co nás bude naplňovat...

Nikdo zde není zbytečně. Někáký důvod tu je pro vše, čím si procházíme a projdeme. Je to něco, co nám má pomoci později...

Věřím v sebe, že všechno, co chci, můžu dokázat.

Věřím, že po bouřce vždycky vyjde slunce, každý problém nebo hádka se vyřeší, vysvětlí.

Věřím, že všechno špatné se jednou v dobré obrátí.

Věřím tomu...

Julie Skočíková, 8. třída

OKÉNKO Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Začíná poslední měsíc tohoto školního roku, a tak mi dovolu se za ním poohlédnout.

Ve školním roce 2018/2019 dostala naše mateřská škola spolu se školou základní nového ředitele, pana Mgr. Vítka Hubačku, pod jehož vedením budeme my všichni školou a školkou povinni za pár týdnů fungovat již rok. Všichni se poznáváme, hledáme nová řešení, nové nápady, metody, cesty - ke vzdělání i k sobě navzájem. Přejme si, ať jsou tyto cesty správné.

A teď již k samotnému školnímu roku, který pro zaměstnance mateřské školy začíná vždy v posledním srpnovém týdnu.

V této době je u nás vždy spousta práce. Připravují se třídy, šatny, léhárny, kuchyně, zahrada, chystá se dokumentace apod., ale tentokrát nám k tomu

TOP 10 ŠKOLNÍCH OKAMŽIKŮ

Když jsou všechny dny pořád stejné a znovu a znovu se opakují, začne to být nudné a potom už vás ani nebaví do té školy chodit. Proto jsem ráda za každou chvilku, která je alespoň trochu zajímavá, a zpestří tak náš školní den. Jednou takovou chvilkou byl rozbitý meotar paní učitelky Kučí. Všichni víme, že meotar je její oblíbená pomůcka při vyučování, a tak když jsme ho rozbili, opravdu jsme se báli, aby to paní učitelka přežila. Naštěstí to rozdýchala a v klidu se to vyřešilo. Vlastně takovou náhodou.

Samozřejmě jsme měli spousty rozbitých věcí, ať už to bylo zrcadlo, projektor nebo zbytky svačiny na zdi. Jednou takovou šťastnou svačinou se stala i švestka, která přistála na bílé zdi a samozřejmě po sobě zanechala flek. Tak se začalo debatovat o tom, jestli to nechat tak, nebo to zamalovat temperami, či dokonce vodovkami. A když už jsme u těch barev, všichni si pamatujeme, jak se u Verči v kapsáři objevil obrovský pavouk. Celkově nastane vždycky velký rozruch, když se ve třídě objeví nějaké zvíře. Máme tu pavouky, když je otevřené okno tak i mouchy, včely, vosy, ale hlavně tu máme myši. Ty už jsou u nás ve třídě jako doma. A to jsou jen střípky okamžiků z toho, co se děje o přestávkách.

No a co potom školní výlety, Noc s Andersenem, škola v přírodě, nebo dokonce lyžák?! Nedokážu vybrat top 10 zážitků, ale mám jeden, ten největší, ten, kterým to vlastně všechno začalo. A to když jsem vůbec poprvé přišla do školy...

Kristýna Kmentová, 9. třída

3D bludiště u ZOO Hodonín

foto: Iva Rezková

všemu ještě přibýly finální práce na novém sociálním zařízení ve třetí třídě, a tak bylo opravdu co dělat až do poslední chvíle. Výsledek však stál za to v podobě krásných toalet a koupelny pro naše děti. A nejen nová koupelna, ale také krásné obložení u schodiště a v šatnách a u šatních skříněk pro děti. Školka je tedy moderně a vkusně vybavena, a když s paní učitelkami máme možnost vidět i školky jiné, vždy se rády vrátíme „domů“.

Velkou změnou pro nás bylo i věkové složení tříd, ke kterému jsme byli nuceni přistoupit vzhledem k vysokému počtu dětí předškolních. Druhá a třetí třída byla ve složení předškoláků a doplněná staršími dětmi, třída první zůstala věkově nejmladší.

Pro všechny paní učitelky nebyla práce jednoduchá – jak u dětí starších (vzhledem k předškolnímu zaměření a náročnosti na přípravu jednotlivých činností), tak u těch nejmenších (tam se zpočátku vyskytují problémy s adaptací na nové prostředí a v neposlední řadě se sebeobslouhou, hygienou, stravováním, chůzí po komunikacích apod.). Po nastavení třídních pravidel s jejich následným upevňováním došlo k velkému zlepšení a můžeme říct, že dnes máme děti šikovné, samostatné a také velmi muzikální.

No a rok nám utíkal jako voda... Pracovali jsme dle Školního vzdělávacího programu s názvem „Hrajeme si a poznáváme svět“, v měsíci září jsme uspořádali seznamovací táborák pro děti i rodiče, opět jsme se zapojili do projektu „Školka v pohybu“, kdy trenéři FK Baník Hodonín prováděli se staršími dětmi pohybové aktivity. Děti s řečovými problémy podstoupily v mateřské škole logopedickou depistáž pod vedením Mgr. Aleny Horákové, uspořádali jsme nádhernou halloweenskou akci, která se setkala s velkým ohlasem u rodičů i dětí, Mikulášskou besídkou, vánoční besídkou, tradiční vánoční jarmark, zhlédli jsme několik divadelních představení jak v mateřské škole, tak v Domě kultury Hodonín, filmová představení v kině Svět v Hodoníně, děti z předškolních tříd pravidelně navštěvovaly místní knihovnu, kde s paní Petrou Lorencovou tvořily, četly, bavily se.

Děti se seznamovaly rovněž s náplní integrovaného záchranného systému a poznávaly práci jak zdravotníků, policistů, tak i hasičů, společně jsme navštívili hasičskou zbrojnicí v Hodoníně a díky spolupráci pana Lungy – dědečka našeho Tomáška Marady – jsme viděli opravdu spoustu zajímavých a užitečných věcí.

Naše děti se podílely i s p. učitelkami také na veřejném životě obce Lužice. Pravidelně vystupují na vítání občánků, při rozsvícení vánočního stromu, s kulturním programem jistě potěšily i seniorky na Den matek.

3D bludiště u ZOO Hodonín, foto: Bohumila Možnarová

Tento svátek má již svou tradici samozřejmě také v mateřské škole, kde si jednotlivé třídy organizují své milé besídky nejen pro maminky, ale často vidíme na vystoupení pohromadě celé rodiny a věřte, že právě tyto chvíle nás dovedou velmi potěšit.

Mezi další velmi pěkné akce, které obohatily život mateřské školy v tomto roce, patřila návštěva statku paní Veroniky Balášové, která je vždy velmi vstřícná a ochotná naše děti povozit na konících a dětem věno-

Děti z MŠ u koníků

foto: Iva Rezková

Návštěva u hasičů

foto: MŠ Lužice

vat svůj čas. Škoda, že tak málo rodičů přineslo pro koníky pečivo, které mělo být jedinou odměnou za ochotu paní Veroniky. Snad se příště polepšíme.

Co se týká spolupráce s rodiči, půvabné bylo velkonoční tvoření s nimi, kdy spolu s dětmi vyráběli různé symboly těchto svátků jara a pak hotové výrobky společně pověsili na keřky před mateřskou školou.

V rámci oslav Mezinárodního dne dětí jsme také uspořádali zdařilou akci. Děti měly možnost otestovat svou zdatnost, obratnost i odvahu na trase nově vybudovaného 3D bludiště u ZOO v Hodoníně a následně si také v této ZOO prohlédnout zvířátka. Vstup hradili dětem rodiče, vstupenky do bludiště byly zakoupeny z výtěžku z prosincového jarmarku.

Do konce června nás ještě čeká zahradní akce zvaná Rozloučení s mateřskou školou, jejíž součástí bude pasování předškoláků a následná diskotéka. Do této akce se ochotně zapojil i pan ředitel, který bude naše děti pasovat do řádu školáků, a pan školník se zase /a jistě i on s radostí/ ujme mixážního pultu, aby roztančil naše ratolesti.

Poslední akcí pro děti byl 10. června výlet do Selského domku se zvířaty v Kněždubě, doplněný obědem v restauraci Rozeta v Radějově.

Na konci června se konala informativní schůzka s rodiči nově přijatých dětí.

Co se týká prázdninového provozu, bude v tomto roce omezen na první dva týdny měsíce července, a to z důvodů kompletních rekonstrukcí sociálního zařízení v první a druhé třídě.

A jsme na konci. Mám takový pocit, že jsem vám řekla všechno důležité. Vlastně ne...

Ještě vám chci popřát krásné léto, ať se po prázdninách v pohodě a ve zdraví zase sejdeme.

A svým paní učitelkám, kuchařkám a školnicím chci poděkovat za jejich práci. Chci jim říct, že si jejich práce vážím a že je mám moc ráda. Dlouho jsem jim to neřekla.

Iva Rezková

FOLKLOR A TI NEJMENŠÍ...

V tomto školním roce pracovaly děti z mateřské školy opět ve dvou folklorních kroužcích.

V tzv. přípravce a pak v kroužku folklorním, kde jsou již děti starší a v rámci jednotlivých zkoušek se během roku seznamují s hudbou v širším pojetí, ale především se věnují nácviku pásem s folklorní tematikou.

Již 10 let nás doprovází Dětská cimbálová muzika z Lužic pod vedením paní Šimčíkové a v některých soutěžích porotci v komisích velmi kladně hodnotili sehrání hudby s dětmi a jejich vzájemnou spolupráci.

V roce 2018/2019 pracovalo v kroužcích s folklorním zaměřením celkem 29 dětí ve věku 3 – 6 let.

Jejich první vystoupení se konalo 9. prosince 2019 na Adventním setkání dětských folklorních souborů v Lužicích, kde získaly svou první zkušenost i děti tříleté, které se tohoto milého setkání také zúčastnily a šlo o jejich poprvé s cimbálovou muzikou, s pódii, s krásnými lužickými kroji...

30. března 2019 na děti čekala XV. regionální přehlídka dětských souborů na Podluží, konaná v kulturním domě v Dolních Bojanovicích. Zde děti dostaly krásnou cenu - cenu starostky obce v podobě obrovského dortu.

18. 5. 2019 pořádala MŠ Břeclav - Okružní ve spolupráci se Slovákým krúžkem Koňar v Poštorné Přehlídku folklorních souborů z mateřských škol, kde vystoupily také soubory z MŠ Vrbice, Lanžhota, Staré Břeclavi, MŠ Okružní z Břeclavi a cimbálová muzika Vergariovci.

Poslední vystoupení absolvujeme v tomto školním roce na lužických hodech, kde děti předvedou pásmo „Na řemesla“.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem rodičům, kteří mají u svých dětí zájem udržovat tradice našeho regionu, paní Šimčíkové a jejím svěřencům za velmi kamarádskou spolupráci a Zdeničce Kalužkové za údržbu krojů pro děti a velkou pomoc při jednotlivých vystoupeních. Děkuji zároveň všem, kteří mně posílají fotografie z vystoupení, jež nemám sama možnost pořizovat.

Přeji si, aby nám vydržely pěkné vztahy, abychom v příštím roce měli dostatek dětí, které bude hudba a tanec bavit, a dostatek rodičů, kteří budou své děti v tomto zájmu podporovat.

Iva Rezková

Foto: Rodiče dětí z folklorního kroužku

MALÁ ZPRÁVA O POBOČCE ZUŠ DOLNÍ BOJANOVICE V LUŽICÍCH

V letošním školním roce studuje na naší pobočce celkem 18 žáků, z toho 5 na zobcovou flétnu, 3 na violoncello a 10 na klavír.

Většina dětí žije v Lužicích, chodí k nám však také několik žáčků z Mikulčic a z Josefova.

Kromě hry na nástroj navštěvují děti hodiny hudební nauky, kde se věnujeme výuce hudební teorie, a některé z nich také pěvecký kroužek, který patří pod základní školu v Lužicích, ale část členů tvoří žáci ZUŠ.

Letos jsme se kromě hlasové výchovy a nácíku písní věnovali tvorbě pohádky s použitím Orffova instrumentáře a také jsme si zabubnovali.

Myslím, že se v našem kroužku vytvořilo pevné jádro dětí, které zpívání skutečně baví.

V květnu se konal absolventský koncert hudebního oboru, na kterém vystoupily i dvě žákyně z lužické pobočky: Adriana Jelínková, absolventka 1. cyklu ve hře na klavír,

Marie Havránková s Adrianou Jelínkovou a Natálií Rampáčkovou
foto: Mgr. Stanislav Esterka

a Natálie Rampáčková, absolventka 2. cyklu ve hře na klavír.

Kromě organizování hudebních besídek nás čekají v příštím školním roce soutěže ve hře na klavír a na smyčcové nástroje, které jsou pořádány každé tři roky. Doufáme, že se úspěšně zapojí i žáci naší pobočky.

Absolventský koncert

foto: Mgr. Stanislav Esterka

Marie Havránková

Kultura

RODINA MÁ CENU

Třetí květnovou neděli jsme na Lužáku strávili báječné odpoledne v rámci 12. ročníku celorepublikové akce Týden pro rodinu. Jak už napovídá její letošní název, který jsme si dovolili přijmout i za název naší lužické akce - Rodina má cenu,

v tomto duchu se neslo celé odpoledne. Návštěvníci měli možnost si zasoutěžit - na osmi stanovištích pro ně byly přichystány zábavné hry: přiřazovali k sobě obrázky krojované dívky a šohaja podle oblastí, kde se kroje nosí, skládali puzzle,

vyzkoušeli si různé hudební nástroje a zpívali písničky za doprovodu ukulele, malovali naslepo, kreslili na tabuli podle tajně vylosovaného zvířátka tak, aby zbytek rodiny uhodl, o jaké zvířátko se jedná, zdolávali překážkovou dráhu a chůzi po

laně, odpovídali na otázky v rámci jednoduchého kvízu, skákali panáka a vyzkoušeli si tzv. Kimovu hru. Za splnění úkol každý soutěžící dostal malou nálepku ve tvaru srdíčka, které si sám nalepil na soutěžní papír, na němž byl předtištěný strom. Ti nejlukavnější měli strom polepený různobarevnými srdíčky, ten jim pak zůstal i na památku krásné stráveného dne.

Na všech stanovištích bylo plno. Moc hezky se dívalo na to, jak rodina drží pospolu, že je odvážná a nebojí se zapojit do všech soutěží všichni, od nejmladšího člena rodiny po nejstaršího.

Ale aby se jen nesoutěžilo, pro zábavu jste se mohli projet na konicích nebo vás lužičtí vodní skauti svezli na lodičkách a děti si mohly zařadit na skákacím hradu.

I když nám to krásné odpoledne přerušil krátký, zato vydatný déšť, ti vytrvalí našťastí zůstali a u stánku si vyzvedli krásné ceny: perník z dílny Jany Maršákové, také něco k mlsání, pití a magnetku s nápisem „Naše rodina má cenu“ - jako poděkování, že jejich rodina drží pospolu.

Pan starosta spolu s paní Hrom-

kovou ještě cenami obdarovali nejpočetnější rodinu (do té zároveň patřil i nejmladší návštěvník akce, který nedávno dovršil rok) a nejstaršího účastníka, kterému bylo přes sedmdesát let.

Program pokračoval vystoupením kouzelníka. Osobně jsem měla možnost mu 2x asistovat a klobouk dolů před jeho šikovností, se spadnutou bradou jsem odcházela z pódia a dodnes nechápu, jak ta kouzla provedl, že jsem je sama bedlivým sledováním neodhalila.

Celé odpoledne nás svým hudebním vystoupením těšil DJ Luděk Ptáček, který program zakončil dětskou diskotékou.

Za organizátory můžu říct, že den jsme si velmi užili a těší nás hojná účast dětí i dospělých, domácích i přespolních. Děkujeme vám všem a díky všem organizátorům a dalším pomocníkům, kteří se na přípravě akce podíleli. Budeme se těšit na setkání s vámi na dalších akcích podobného rázu!

Eva Grufíková

Rodina má cenu

foto: Petra Lorencová

DĚTSKÝ DEN

Tak jsme se i letos v hojně míře sešli na Dětském dni 2019. Letos nám vyšel termín na sobotu 1. 6. 2019. Děti nám letos přišlo o 31 více než loni, a to 281. Krásný začátek akce.

Příprav tohoto slavnostního dne se zdatně chopila část rodičů a příznivců Baniku Lužice v úzké spolupráci s vedením Baniku.

A co že jsme to dělali?

V první části přípravy bylo nutné zkontrolovat a popřípadě opravit všechny pomůcky a rekvizity pro uspořádání jednotlivých soutěží. Letos jsme část soutěží směřovali k oblíbenému filmu pro děti - Doba ledová. Na některých soutěžních disciplínách jsme se tudíž mohli setkat s mamutem Mannym, lenochodem Sidem, bratry vačičáky Craschem a Eddiem nebo třeba s šavlozubým tygrem Diegem, který jako první vítal naše hosty. Dále bylo při

přípravě nutno oslovit jednotlivé sponzory, ty stále i některé nové. Bez jejich pomoci by se oslava konala velmi těžce.

Velké poděkování za poskytnutí sponzorského daru tedy patří:

AL-LEX PRO, manželé Har-

covi; E.ON ČR s.r.o., Hodonín; GEPROSTAV geodézie s.r.o., Hodonín; GEPROSTAV energy s.r.o., Hodonín; Groz-Beckert Czech s.r.o., Lužice; Groz-Beckert Czech s.r.o., Lužice (odborní); Karotáž a cementace s.r.o., Hodonín; lužičtí senioři; LUTES s.r.o., Lužice; obec Lužice; Stavební firma PLUS s.r.o., Hodonín; REPREL s.r.o., Hodonín; TJ Baník Lužice, z.s.; TESPRA Hodonín, s.r.o.; Vodo-topo-sanita Pecka Jan, Lužice; WIKY Kyjov; Kaiser servis, Blansko; M-servis, Michael Unger; NOEL s.r.o., Hodonín; F-Dental Hodonín s.r.o.; manželé Slatinští.

Jak vidíte, seznam je dlouhý. Pokud jsem na některé zapomněl, není to úmysl a velmi se omlouvám.

A jak to tentokrát probíhalo?

Začátek byl naplánován tradičně na 9 hodin. Při vstupu všechny děti obdržely dárkovou tašku, která obsahovala vitaminový nápoj a propisku s logem letošního svátku, vybrat si mohly malou sladkost ve formě perníku či lineckého kolečka. Hlavně ale obdržely svou osobní kartičku se jménem, se kterou pak obcházely

jednotlivé soutěže. Na tyto kartičky pak dostávaly děti obrázková razítka za splnění jednotlivých úkolů. Mezi soutěžemi se objevil například kroužek na svislý cíl, slalom míčem mezi kužely, skákání v pytli, přechod po kladině s následným slalomem, skákací panák, přeskokování a podlézání malých branek či nově kriket. Po získání razítek ze všech disciplín mohly děti předložit kartičku u připravené tomboly, kde si vytáhly z krabičky lísteček s výherním číslem, za který pak obdržely některou z připravených cen jako odměnu. Mezi těmito cenami nechyběly různé hračky, sportovní potřeby, kancelářské potřeby, ale třeba i šampaňské.

Mimo tyto soutěže si děti mohly prohlédnout vozidlo Obecní policie Lužice, zásahová vozidla Policie ČR s vystavenou výbavou, vozidlo dálniční policie, zdravotní služby DONERA, hasičský vůz TATRA dobrovolných hasičů z Prušánky, pancéřové bojové vozidlo TATRA Armády ČR s připravenou prohlídkou zbraní a vybavení a také se svézt na motorové čtyřkolce. Pak si mohly zaskákat na připravené trampolíně, menší účastníci se sklouznout na nafukovacím hradě nebo skluzavce, pro větší byla připravena nafukovací lezecká stěna na vyzkoušení jejich dovedností. Svou práci nám také přišli představit místní chovatelé, kteří přinesli na ukázkou i některé své zvířecí mazlíčky. V neposlední řadě se nám přijeli ukázat nejmenší členové sdružení dobrovolných hasičů z Hodonína, kteří nám i ve dvou malých ukázkách předvedli hasičský zásah.

Pro rodiče, babičky nebo dědečky pak byla v provozu udrna s připravenými klobásami, cigáry nebo párkem v rohlíku a otevřeno občerstvení pro příjemné osvěžení. Pro děti tu byl i stánek s perníkem, cukrovou vatou a popcornem.

Počasí k nám bylo po přetrvávajících deštích milostivé, poskytl nám sluníčko, a tak jen doufám, že jsme si všichni, ale hlavně naše děti, užili toto příjemně strávené dopoledne se spoustou vyžití.

Co říct závěrem? Hlavně velký dík všem, kteří se podíleli na pořádání této akce - děvčata u vstupu nebo u tomboly, fotbaloví muži, dorostenci a žáci na jednotlivých stanovištích, ale i všichni rodiče, kteří nám pomohli s přípravou této

oslavy jednoho z nejhezčích svátků v roce. Ještě jednou i velký dík všem sponzorům za poskytnuté příspěvky, jak finanční, tak materiální.

A na úplný konec přání, aby i příští rok nám vše vyšlo alespoň stejně a dokázali jsme pro ty naše děti připravit stejně příjemnou oslavu jejich svátku.

*Ještě jednou velký dík všem,
váš Petr Slatinský*

Klub česko-francouzského partnerství
pořádá

TURNAJ V PÉTANQUE

**V sobotu 24. srpna 2019 od 14 hodin
v areálu Cihelna Lužice**

Jste všichni srdečně zváni

Lužičtí mužáci o. s. a obec Lužice pořádají

PRKAČCUP

**10. ročník závodu traktůrků
domácí i tovární výroby a setkání historických traktorů**

**SOBOTA 31. 8. 2019 od 15 hodin
v parku U Vrchnice**

Den dětí

foto: Petra Lorencová

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK LUŽICE, LUŽIČTÍ MUŽÁCI A OBEC LUŽICE

Vás srdečně zvou na tradiční

Cyrilské HODY

„pod zeleným“

6.–9. července 2019

Program:

SOBOTA 6. července 20199.00 Vyhrávání a vybírání po dědině, hraje DH z Lužic
19.30 Předhodový večer „Zpívání pod májů aneb Hospodářův rok“

Účinkovat budou:

Folklorní kroužek z MŠ

Dětská cimbálová muzika Lužice

Vodní skauti

Lužičtí mužáci

Mužský sbor Krasavci z Ostrožské Nové Vsi

Mužáci Mikulčice

Něčičáci z Nětčic

Mužáci ECHO Holíč

Solisté:

Milan Mráz, Patrik Mráz, Jana Osičková, Jarek Černý

NEDĚLE 7. července 2019

10.00 Hodová mše

14.30 Krojový průvod obcí

16.00 Taneční zábava pod zeleným, hraje DH Skaličané

20.30 Hodová večere

22.00 Pokračování taneční zábavy

PONDĚLÍ 8. července 2019

14.30 Krojový průvod obcí

17.00 Taneční zábava pod zeleným, hraje DH z Lužic

20.30 Hodová večere

22.00 Pokračování taneční zábavy

ÚTERÝ 9. července 2019

19.00 Taneční zábava pod zeleným, hraje DH z Lužic

Hody se uskuteční na prostranství „pod zeleným“ u obecního úřadu,
v případě nepříznivé počasí v sále Sokolovny v Lužicích.

Spolky

CO VŠECHNO PROŽILY DĚTI ODDÍLU ŽABIČKY NA JAŘE?

Zimní čas se posunul na letní a my mohli konečně zase trávit oddílové schůzky venku, což nás mnohem víc baví! Od začátku školního roku se snažíme zachránit Robinsona, který uvízl na opuštěném ostrově. Ovšem, než se tam budeme moci vydat, potřebujeme se naučit několik věcí - rozdělát oheň nebo například tajnou řeč, kterou se tam budeme dorozumívat před případnými nepřáteli. Už jsme dokonce vyrobili nepotopitelnou loď, kterou se na ostrov dostaneme. Zbývá nám posledních několik oddílových schůzek a my doufáme, že Robinsona zachráníme!

A víte, co se nám letos opravdu povedlo? Vyhráli jsme soutěž Duhové střípky, která je zaměřená na ochranu přírody. Celý školní rok jsme na úkolech pilně pracovali a vyplatilo se nám to. Vyhlášení této soutěže proběhlo na Dnu Země na vykopávkách v Mikulčicích, kde jsme si užili celou sobotu. Prošli jsme několik soutěžních stezek, zahráli si hry a taky jsme se dozvěděli nové věci na exkurzích. Večer jsme měli u klubovny v Mikulčicích velký slavnostní táborák. Celý víkend jsme jezdili na kole. V pátek jsme jeli z Lužic do Mikulčic, v sobotu na vykopávky a zpátky a v neděli zase domů. Musíme všechny děti pochválit, že to skvěle zvládly!

Sice se nám oddílové schůzky chýlí ke konci, ale my z toho nejsme smutní. Víte proč? V létě nás přece čeká tábor! Přijďme si do školy pro vysvědčení, sbalíme věci a další den vyrazíme. Tábor je letos na téma ULUM-LUM-PUR, ale co přesně se pod tím skrývá, zatím nikdo z nás netuší. Všechno se dozvíme, až vyrazíme na táborový plac k Horním Lhoticím. Těšíme se všichni!

Monika Nováková

Foto: Rodiče oddílových dětí

Foto: Pavlína Martinů

ČAS NEZASTAVÍŠ ...

A to doslova, vážení a milí, protože děti jsou ty, co nám to neustále připomínají.

Cimbálka v Lužicích se od září rozrostla o mladší skupinu 10 dětí a podle toho se i veškeré akce odehrávají. Starší se rozhodli mladším pomáhat a úžasně to funguje. Po velkém adventním setkání v Lužicích s hojnou účastí i jiných souborů a podporou obce se zimní a jarní čas zkoušek zaměřoval na akce od března, kdy se rozjel vlak a zatím nezastavil. MDŽ Tvrdonice, přehlídka folklorních souborů v Dolních Bojanovicích s naší školkou a Věnečkem z Mikulčic.

Hned poté jsme se vydali do Brna na velikonoční trhy na náměstí Svobody. To nám dodalo odvahy a rozjeli jsme se na velikonoční trhy i do Prahy. Na Staroměstském náměstí jsme ve tříhodinovém programu společně s Pomněnkou z Tvrdonic ukázali našim i zahraničním turistům náš folklor, o který byl velký zájem, což byla dobrá zkušenost pro nás všechny.

Společně malí i velcí bezprostředně dali své síly dohromady a muzicírovali na festivalu sklepů v Mikulčicích u různých vyhlášených vinařů našeho regionu.

Den matek, Svatý Borský Jur, přehlídka MŠ v Poštorné jsou akce, které následovaly a kde jsme též muzicírovali.

Je to pár dní, co jsme se vrátili z dětského festivalu v Jablunkově, kde ti mladší za pomoci starších absolvovali jednu noc a první delší akci bez účasti rodiny. Zvládli to skvěle. Muzika a zpěv se ozývaly na každém místě a zážitky, které si děti přivezly, jim budou určitě k užítku.

Čekají nás Tvrdonické národopisné slavnosti, poté odjíždíme na

Festival sklepů v Mikulčicích

foto: Rodiče dětí CM

Festival sklepů v Mikulčicích

foto: Eva Výmolová

Dětský festival v Jablunkově

foto: Martina Lajzová

festival do Lomnice nad Lužnicí, následuje předhodový večer, prázdniny a ...? Setkání jižní Moravy v Břeclavi, Kúty, Valtice. Další prázdninový trénink bude směřovat k účasti na festivalu v Rumunsku na začátku září.

Chtěla bych touto cestou podě-

kovat dětem a mládeži, že se snaží a s chutí přispívají k udržování tradic regionu. Rodičům děkuji za obětavost, se kterou ke všemu přistupují a s níž ochotně řeší všechny strasti a slasti muzikantského života. Všichni děkujeme obci Lužice za podporu a pomoc.

Nezbývá nic jiného než říct, že ten čas, co letěl s muzikou a písničkami za zády...

Přejeme všem krásný a pohodový čas prázdnin a s novými zážitky brzy na shledanou...

Ivana Šimčíková

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČESKÉHO ZAHRÁDKÁŘSKÉHO SVAZU LUŽICE

Vážení spoluobčané,

mnozí z vás budou možná tápat při slovech areál ČZS, ale pojem tabačárna jim okamžitě napoví. Postupem času jsme tento areál měnili, abychom lépe vyhověli nárokům doby. V současné době budovu tabačárny využívá nejen obecní úřad, který zde pořádá veřejná zastupitelstva, ale i mnozí z vás, kteří používají hlavní sál pro své drobné rodinné oslavy. V areálu je i plně vybavená zabijačková místnost, kterou již nemálo z vás během zimních měsíců využilo pro uspořádání tradiční zabijačky.

Snažíme se zapojovat i do kulturního života obce – zejména na hody, kde naši vinaři nabízejí svá nejlepší vína, a na podzim, kdy se snažíme podpořit Vinobraní výrobou hroznu do krojového průvodu. Rok uzavíráme svatoštěpánským koštěm vína. Členskou základnu našeho spolku tvoří 35 členů, mezi kterými jsou i místní vinaři, kteří se setkávají jako tzv. pátečníci. O jejich podrobnější činnosti si můžete přečíst v další části tohoto článku.

Během celého roku se schází výbor a několik členů ČZS na nepravidelné brigády v areálu tabačárny, aby pro vás připravili vhodné zázemí. Poděkování za podporu

Luděk Půček a Olga Molnárová
foto: Jiří Molnár

naši činnosti patří obecnímu úřadu, bez jehož pomoci bychom nezvládli některé finančně náročné akce.

Letos v únoru se konala výroční členská schůze, na které byl zvolen nový výbor ČZS. Po 17 letech došlo také k vystřídání dosavadního předsedy Ludka Půčka. Pod jeho vedením udržela Základní organizace ČZS Lužice svoji činnost a navzdory všem překážkám moderní doby areál tabačárny vzkvétá a nadále slouží občanům obce. Za jeho mnohaletou činnost bych mu tímto chtěla poděkovat a doufám, že budu pokračovat v jeho šlépějích.

Zabijačková místnost
foto: Jiří Molnár

Areál ČZS
foto: Jiří Molnár

Přeji vám pěkné prožití letní dovolené, vinařům bohatou úrodu a málo špačků.

Ing. Olga Molnárová,
předsedkyně ZO ČZS Lužice

Z KRONIKY KRÚŽKU SLOVÁCKÉHO

LÉTA PÁNĚ 2019, LUŽICE

Ještě než starý rok zcela odešel, dva šohaji z krojované chasy na den svatého Štěpána slavnostně dle starodávné tradice zdviženi byli, aby chasu lužickou jako stárce ke slávě vedli. Těmito (ne)šťastnými se stali Jan Karas a Tomáš Soustružník. Již počátek jejich cesty náročný se zdál, neb ples krojový se chvatem blížil a v uplynulá léta ke smutku všech tento ples příliš navštěvován nebyl. Stárce se však výzvy nezalekli a s pomocí obce lužické a přátel svých akci ke slávě opět pozdvihli. Aby více lidu přišlo, ples ozdoben byl přehlídkou šatů neobyčejných. Událost vskutku velkolepá to byla, všechno panstvo místní a z okolí v nejhonosnějších robách dorazilo, víno proudem teklo a korbely piva mizely po desítkách. Taneční rej též pln radosti byl, dříve než hudebníci lužičtí nástroj stihli k hrdlům přiložit, již dávno síň plná párů krojovaných byla. Událost tato jistě vydařená byla, anžto kohout se již ke kokrhání přichystával, když poslední odvážlivci sál opouštěli.

Rok dále nemilosrdně plynul a čas fašanku přišel. Toť čas, kdy šohaj hrdinství své projevit musí největší, neboť v tuto dobu nabývá odvěký nepřítel, démon z prvního věku Alkoholus, síly mimořádné, jež často šohaje neopatrného srazí na kolena do pozice nedůstojné. S vědomím úkolu nelehkého šohaji opět pozdvihli hrdě šavle své a vstříc osudu nejistému jali se obcházeti vesnici kol a kol. V boji však sami nebyli, neb i sličné dívky z krojované chasy vydaly se se šohaji v oděvech neobyčejných. Takto chasa, jdouc po dědině, navštěvovala jedno stavení za druhým, zpívala a tančila. Na každém zastavení šohaji chytli se v kruh za šavle druha svého, by zatančili tanec šavlový. Jak navštívených stavení přibývalo, únava se na šohajích projevovala začíná, to čas, kdy démon starodávný udeřiti se chystá. Ač ztráty nemalé byly, zástup statečných až ke konci cesty své

došel, a to hrdý, stále plný sil a s hlavami vztyčenými.

Čas ubíhal, jak voda po bystřině plyne, a již doba Veliké noci chvatem se blížila. Stárce uznali, že uzrál čas na chasu se opět obrátit, aby jako každý rok košť moku lahodného z révy vinné uspořádala. Tak chlapci vydali se po okolí do příbytků vinařů o víno žádati. Výzvy bylo ve velkém vyslyšeno, neb v síni na dvacet pět tuctů vín nejrůznějších nakonec se sešlo. Davy z blízka i daleka proudily, aby ochutnaly, co z práce vinařů, jež nelehká je a velkou poctivost vyžaduje, se urodilo. Ke spokojenosti všech muzikanti přijeli, aby hudbou slastnou uchu každého radost činili. Všichni uznali, že letošní úroda výjimečnou se zdá býti, aby však toto prohlásiti mohli s jistotou, košťování poctivé muselo proběhnouti a takové, jak je známo, do ranních hodin trvá. Šohaji jako vždy vzali úkol svůj zodpovědně a košťovali víno až do rána, aby se ujistiti mohli. Však druhého dne únavu v údech svých pociťovali, což vskutku nešťastné bylo, jelikož po děvčatech choditi měli, by je vyslahali, aby po celý rok si svoji krásu udržela. Ke štěstí každého šohaje však ráno tradičně u Magdolenů polévka vydatná přichystána jest. Zkušeny šohaj již ví, že tato polévka jak by záračným elixírem byla, jelikož po noci prohrýbené do žil nového života vlije. Takto posilnění chlapci po dědině se toulají a děvčice šlahají.

Toť události, které se zatím udály za stárkování Jana Karase a Tomáše Soustružníka.

Závěrem článku bych vás všechny chtěl co nejsrdečněji pozvat na tradiční Cyrílské hody, které se letos konají od 6. 7. do 9. 7. Také bych vás chtěl informovat, že letos dochází ke změně harmonogramu hodů. Obchůzka po dědině bude poprvé přesunuta z úterý na sobotu. Důvodů je hned několik. Mění se svět kolem nás, zvyklosti lidí a prapůvodní význam obchůzky konané v úterý už pomalu ztrácí smysl. Připadá nám proto vhodnější zvát obyvatele obce na hody před jejich započítím a ne pouze na závěrečnou úterní hodovou zábavu. Lze předpokládat, že v sobotu můžeme oslovit i více obyvatel obce. Z časového pohledu i z pohledu rozložení sil nám připadá vhodnější tento termín i pro chasu samotnou. Čas nám ukáže, zda to byl krok správný!

Přijďte se pobavit, zatancovat si, setkat se s přáteli. Těšíme se na vás pod májů!

Tomáš Neugebauer

LUŽIČTÍ VINAŘI

Lužičtí vinaři se neformálně sdružují v kolektivu, který si říká pátečníci. Scházíme se pravidelně první pátek v měsíci od listopadu do června na tabačárně, abychom společně pokoštovali přinesené vzorky vín, které se právě rodí ve sklepech, posoudili jejich vývoj a poradili si, co a jak.

Odpoledne na svátek svatého Štěpána se pak vždy sejdeme u koštu mladých vín. Vína tou dobou ještě nejsou dospělá, ale už dávají tušit své budoucí kvality a každý se rád pochválí tím nejlepším, co z aktuálního ročníku ve sklepech má. Košť probíhá tak, že ochutnáváme vína seřazená podle jednotlivých odrůd jedno po druhém, tj. bez uvedení vinaře. Na závěr každé odrůdy je ve veřejné diskusi zhodnotíme a odhalíme autora.

Uběhne několik dalších pátků a nastává období koštů nebo chcete-li výstav vína. Lužičané se tradičně účastní se svými víny výstav v Mikulčicích, Rohatci a na Oblastní výstavě vín Podluží. Na tyto výstavy zajišťujeme rozvoz a svoz lahví a vysíláme zástupce do hodnotící komise. Samozřejmě se účastníme i jiných výstav, ale již ne organizovaně. V neposlední řadě prezentujeme svá vína na velikonocním koštu v Lužicích, který organizuje Slováký krúžek.

Letošní rok byl z pohledu ocenění veleúspěšný. Několik diplomů z Mikulčic nás potěšilo, načež z Rohatce přišla zpráva – máte šampiona červených vín! Úspěšným vinařem se stal pan Jan Kočvara s odrůdou Nitra, ročník 2018. Několik týdnů poté probíhalo z pohledu amatérských malovínařů vyvrcholení sezony – Oblastní výstava vín Podluží 2018, kterou tentokrát hostila Moravská Nová Ves. Získali jsme několik diplomů a jednu stříbrnou medaili, ale hlavně ocenění nejvyšší. Zlatou medaili a titul šampion bílých vín dostal ryzlínek rýnský z roku 2017 pana Vladimíra Filipoviče!

V červnu se s pátečníky sejdeme letos naposled. Už teď ale ve vinicích ošetřujeme hrozny ročníku 2019. Mrazy se nám (většinou) vyhnuly, doufáme tedy, že se vše podaří a na podzim bude zase o čem moudře hovořit. Do té doby se ale s našimi víny můžete setkat na lužických hodech, kde budeme mít tradičně v sobotu a v neděli stánek.

Za pátečníky
Tomáš Maršálek

MUŽÁCI V KVĚT(N)U

Květen patří již tradičně k měsícům, v němž Lužičtí mužáci absolvují několik vystoupení. Jiné to nebylo ani letos.

Hned první květnovou sobotu (4. 5.) jsme vystupovali v Bulharech na akci „Kosení lúk“. Na lúce za dědinou u řeky Dyje se sešlo cca 10 sborů (Bulhary, Lužice, Mutěnice, ženský sbor z Olomouce a další), mezi nimiž byly i dva sbory ze zahraničí – z Polska a Maďarska, obě jejich vystoupení byla zpestřením celého dopoledne. Ano, dopoledne, protože akce začínala již v 8.00 hodin ráno z důvodu ranní rosy, jež měla usnadnit sekáčům kosení. Každý sbor měl ze svého středu vybrat jednoho sekáče (v našem případě dostal důvěru Tomáš Maršálek s kosou od Pavla Krále), který soutěžil v kvalitě a rychlosti sečení. Soutěže se zúčastnily i dvě ženy z olomouckého souboru, nicméně jednoznačně nejlepší byl sekáč z Polska (a to kosil poslední, kdy louka už byla suchá, a podmínky tudíž nejsložitější). Náš reprezentant patřil k nejmladším, bojoval, snažil se, neklamal. Věřím, že při pravidelném tréninku, odříkání, soustředění a dobré psychologické přípravě zaútočí v roce 2029 na umístění „na bedně“. Držíme palce!

Akce probíhala v příjemné atmosféře a pěkném prostředí, byla dobře zorganizována. Nicméně kolem poledne jsme se vraceli domů, jelikož nás v podvečer čekala oslava čtyřicátých narozenin jednoho z našich členů.

Hned další sobotu (11. 5.) jsme se účastnili tradičního setkání mužských sborů z Podluží, jež letos organizovaly společně obce Kostice a Tvrdonice, a to v přírodním Národopisném areálu Tvrdonice. Oproti minulým letům jsme neměli nejpočetnější zastoupení, jelikož někteří členové sboru měli dlouhodobě zamluvenou dovolenou a nebyli v uvedeném termínu k dispozici. Jejich absence však vyprovokovala zbytek našich mužáků k heroickému výkonu a v žádném případě jsme neudělali ostudu a vystoupení jsme zvládli s noblesou a grácií. Myslím, že jsme obstáli po stránce umělecké, pěvecké i společenské.

Setkání mužských sborů se stalo již nedílnou součástí kulturního kalendáře na Podluží. Vzhledem k roku 2020, kdy si budeme připomínat 770. výročí první písemné zmínky o naší obci, jsme projevili zájem o organizaci tohoto setkání. Všechny sbory naši nabídku uvítaly a přehlídku pro rok 2020 v Lužicích odsouhlasily. Je to výzva pro mužáky i naši obec.

S přáním pěkných letních dnů a dobré mysli

za Lužické mužáky
Mgr. Tomáš Klásek

PŘIJĎTE SI HRÁT S VODNÍMI SKAUTY – JARO V RODINNÉM VODNÍM SKAUTINGU

Když jsme jako skautští piráti společně s lužickou krojovanou chasou tančili „podšable“ v sobotu 2. března na **fašaňkové obchůzce**, ani jsme netušili, kolik krásných akcí nás v dalších měsících bude nejen v Lužicích ještě čekat. A ani na této jsme si nezapomněli zahrát jednu z našich nejoblíbenějších her „Cukr, káva, limonáda, čaj, rum, BUM!“

Už v minulém čísle zpravodaje jsme psali, že jsme se rozhodli připojit se k myšlence skautského dobrého skutku. Tedy udělat něco dobrého nejen pro sebe, ale i pro své okolí. Aby naše snažení bylo opravdu k něčemu, domluvili jsme se s vedením obce Lužice na výpomoci při akci Uklid'me Česko – uklid'me svět. V sobotu 6. dubna jsme tedy společně s dalšími jednotlivci i skupinami z Lužic pomáhali **vysazovat stromky na včelařské stezce**. Za naši snahu a dobrý skutek jsme byli odměněni táborákem ve včelařském arboretu. Kdyby nás bylo jen o trochu víc, určitě bychom si se svými šátky zahráli další oblíbenou hru „Slepá bábo, kam tě vedu...“

Na **velikonoční svátky** přijal naše pozvání k návštěvě Lužic i našich krásných řek Dyje a Moravy oddíl vodních skautů Bobři z Revnic i se svými kamarády pěšími skauty Rysy z Dobřichovic ze skautského střediska Lesní Moudrost ze Středocheského kraje od Karlštejna. Přijeli do Hodonína, kde byli ubytováni, už na zelený čtvrtek, aby nám na **Velký pátek** 19. dubna pomohli hrkat po dědině v 9 a ve 12 hodin. Posíla to byla náramná, protože náš počet se téměř ztrojnásobil. Na 70 hrkačů nejmenších, malých, větších i největších moravských a českých vodních i pěších skautů v Lužicích ještě nikdy předtím asi nebylo. Akci už tradičně nazýváme „Hrkáš, hrkám, hrkáme, po dědině trajdáme...“ a snažíme se tak udržovat nejen folklorní tradice. Jako odměnu pro všechny zúčastněné jsme připravili ve farním centru velikonoční dílničky. Odpoledne se šli naši hosté ještě podívat na vinohradnické stavby do Těšických búd a dozvěděli se i něco málo o vinařství, jeho historii a tradicích

v našem kraji. Byli jsme moc rádi, když někteří vodní skauti navštívili ve svých krojích i velkopáteční bohoslužbu v našem kostele.

Na **Bílou sobotu** 20. dubna jsme pak společně spluli divukrásnou Zámeckou Dyji v počtu sedmi plně obsazených skautských pramic. Splutí jsme si naplánovali už tradičně z Nejdku od barokního zámeckého mlýna k Janovu hradu. A zatímco většina členů rodinného skautingu se na tomto místě už vydala domů se svými spokojeně znavenými dětmi, čtyři lodě našich českých hostů zamířily ještě dál po hlavním toku řeky Dyje až do Břeclavi, kde nasedli na vlak, aby teprve v pozdních nočních hodinách dojeli až do Hodonína.

Náročná sobota byla příčinou, že následující den, v **neděli** 21. dubna, už jsme se nevydali na plánovaný Bařův kanál, ale pouze po „jalovém“ rameni řeky Moravy, kde všechny zaujaly kreslené pohádkové postavičky u břehu. Ujezu vodní elektrárny jsme přenesli své

Vodní skauti - zvedáme oddílovou májku

foto: Miroslav Havlík

pramice na hlavní tok. Nechat se táhnout na čtyřech pramicích motorem bez pádlování bylo po předešlém náročném dni nebyvalou odměnou. Jednotlivé lodě byly spojeny lany, která používáme i na svých pravidelných oddílových schůzkách. Zkoušíme uzly, zvlášť ten dračí s celou pohádkou o drakovi v jeskyni na břehu jezera, nebo nám stačí zahrát si jen „Na přetahovanou“.

Předvečer prvního máje má vždy magickou atmosféru. V tento čarovný čas se odpradávná staví májky i máje a zapalují slavnostní ohně. Také v Lužicích dle starodávné lidové tradice šohají svým dívkám přes noc postavili několik májků. V úterý 30. dubna si lužičtí vodní skauti **postavili svou májku před farní centrum**. Ozdobili jsme tak na jeden měsíc místo, kde se pravidelně scházíme na oddílových schůzkách. Bohužel to byla v naší obci jediná májka na návsi. Ostatní zůstaly ukryty v bočních uličkách Lužic. Děti pak měly za úkol celý měsíc májku hlídat a určitě, kdykoliv šly kolem, vzpomněly si nejen na to, jak ji okrášlily barevnými

stuhami a postavily, ale že jsme si také všichni na dvoře farního centra udělali táborák. Byl to pro všechny příjemný podvečer nejen u ohně, opečených špekáčků, ale i při zpěvu a hraní na kytary. V oblíbenosti mezi dětmi zatím vede píseň Jaromíra Nohavici Tři čunici... a hra „Rybičky, rybičky, rybáři jedou“.

Skřítkové vinohradníci jsou určitě schovaní i ve vinohradech na lužických Kratinách, ale naši pravidelnou jarní i podzimní akci je **jejich probouzení i uspávání v nedalekých Těšických búdách**. Pro děti i rodiče bylo připraveno v neděli 12. května několik stánků. Děti si hrály i opékaly těstovinové hady. Poprvé jsme si také zahráli naši novou oddílovou hru „Na žraloky a lovce perel“.

Včelařské arboretum v Lužicích je zcela výjimečným místem nejen díky mnoha úlům a zaměřením na podporu včelařství, ale i díky tomu, že je okolí včelařského srubu certifikováno jako ukázková přírodní zahrada. Nemohli jsme si tedy nechat ujít **návštěvu** tohoto místa

v úterý 14. května. Díky vstřícnosti Jiřího Knapila se děti dozvěděly mnoho zajímavého ze života nejužitečnějšího obyvatele hmyzí říše. Ke konci návštěvy byla příležitost si zahrát další skvělou novou hru „Na čaroděje Rozumbradu“.

A zatím poslední v květnu tak bohatém na akce byla naše spolupráce s obcí Lužice a její kulturní komisí na akci **Rodina má cenu**, která se konala v neděli 19. května na Lužáku. Kromě spousty stánků s výtvarnými, hudebními, tanečními, vědomostními i jinými aktivitami a možností projížďky na koni se náš oddíl prezentoval stánkem, kde si mohly všechny děti (i jejich rodiče) vyzkoušet svou krátkodobou paměť i postřeh při skauty tak oblíbené „Kimovce“. Navíc jsme na dvou pramicích a jedné kánoji vozili všechny zájemce po klidné hladině lužické „Tihelny“, chcete-li Lužáku. A i přes vydatný déšť, který všechny programy na čas přerušil, si i tak děti užily následného vystoupení kouzelníka i diskotéky a odcházely domů spokojené s vysoutěženými cenami. Naše lodě ještě v podvečer

Vodní skauti - hrkači

foto: Lenka Havlíková

Vodní skauti - Rodina má cenu

foto: Radek Klvač

brázdily vodní hladinu a ze dvou pramic se rázem stala loď obchodníků a z druhé loď pirátů, která se snažila neúspěšně druhou loď překvapit, dohnat a přemoci. Stejně si hrajeme i na souši „Na obránce hradu a loupežníky“.

Chtěli byste si s námi se svými dětmi zahrát některou z našich oblíbených her, zazpívat oblíbenou písničku s kytarou i v doprovodu dalších hudebních nástrojů, rádi

byste vyrazili s námi za krásami vodní romantiky nejen po Dyji, Moravě či Lužáku?

Zahráli byste si i další hry - „Hru na hada“, „Pozor, žáby, čápi jdou, schováme se pod vodou“ nebo „Na sochy v muzeu“?

V pátek 7. června 2019 budeme mít **společný výcvik** tatínků, maminek a dětí u naší loděnice u jalového ramena řeky Moravy v Hodoníně. Blíží se také naše **velká vodácká**

výprava na Dyji ze Znojma přes tábořiště v Krhovicích až do Hrádku v termínu 11. – 13. června. Předtím bychom však rádi představili své **folklorní vystoupení** na předhodoném večeru v rámci Cyrilských hodů. V měsíci červnu bychom ještě rádi spluli **Bat'ův kanál** ze Strážnice do Hodonína a v červenci se možná vypravíme opět na Dyji z Břeclavi až k soutoku s Moravou a do Hohenau. **Čeká nás mnoho zážitků a dobrodružství i spousta zábavy a her.**

Uprostřed léta se s námi můžete potkat i někde u Lužáku na společné akci s obcí Lužice nebo při kontrole kešky, kterou umístíme v Lužicích, děti z celé České republiky po ní budou pátrat v rámci letní hry programu Děčko České televize.

Jak to vypadalo na našich akcích, se můžete podívat v naší fotogalerii: zonerama.com/SkautiLužice/.

Nebo se lze o nás dozvědět i na stránkách: luzice.skauting.cz.

Tak vzhůru za zábavou a dobrodružstvím, třeba zrovna s vodními skauty z Lužic.

Mira Havlík

Zájmy a koníčky

PEČENÍ PRO RADOST

Je mezi námi spousta šikovných hospodyněk, které rády zkouší nové recepty. Já jsem propadla kouzlu pečení domácího chleba. Když pečete domácí chlebič, provoní vám celý dům. A když si ho namažete oblíbenou pomazánkou nebo jen obyčejným máslem, hned se vaše chuťové pohárky rozveselí. A co

teprve když si do něj dáte zdravá semínka se spoustou vitaminů a minerálů, olivy, sušená rajčata nebo brusinky.

Pečení domácího chleba je naprosto vzrušující záležitost! Do poslední chvíle nevíte, jak bude právě připravovaný bochník chutnat, zda při pečení praskne kůrka,

zda bude mít dost vzduchových bublinek ve střídce, nebo ne a já jím potěším děti, protože jimi neproteče marmeláda.

Ale není chleba jako chleba. Známe kupovaný chleba z obchodu, u kterého nevíte, co do něj kdo přimíchal, a brzy zplesniví. Domácí kvasnicový, který obvykle pečeme

v domácích pekárnách. Ale copak je tohle bochník typického českého chleba – tahle cihlička?

Náš kváskový je krásný bochník, který si kyne pomalu několik hodin sám pěkně v ošatce a nepotřebuje k tomu žádný přístroj ani konzervační látky. Díky pomalému kvašení dochází k dělení jednotlivých látek na jednodušší struktury, které dokáže naše tělo lépe zpracovat a dále využít, tím je lépe stravitelný, nenadýmá. Obsahuje laktobacily, čímž posiluje střevní mikroflóru a tím i imunitu. Při správném uchování neplesniví.

My si doma pečeme chleba již po několik let. Celou tu dobu si uchováváme původní kvásek, který jsem získala od kamarádky. Přesné stáří kvásku neznáme, ale je to kvásek kvalitní a dá se říct, že i zkušený :-)

Věřte mi, že kdo jednou ochutnal domácí kváskový chléb, okamžitě chce recept a má chuť ho zkusit upéct.

Se svou kamarádkou jsme naučily péct chleba kolegyně v práci, proto nás napadlo uspořádat kurz i pro známé v Lužicích. Ale rychle se to rozkřiklo, od prvního kurzu proběhly už další čtyři a stále máme nové zájemce.

Ale abychom se zdokonalili i v jiném, jsou mezi námi takoví, kteří nás naučili péct i rohlíky, bulky na hamburgery a chystáme se zkusit kořenové bagety.

Dalším naším cílem je obnovit staré osvědčené recepty, např. patenty, domácí listové těsto atd. Pokud někoho z vás naše aktivity zajímají, máte třeba i nějaký zajímavý recept a chtěli byste se k nám přidat, určitě vás rádi přivítáme.

Jana Maršálková

Rozhovor

KDYŽ JE KONÍČKEM SPORT

V neděli 12. května 2019 se ve sportovní hale v Lužicích konalo Mistrovství České republiky ve fitness dětí, dorostu a juniorů. Hlavní pořadatelkou a iniciátorkou byla Katka Knápková, která vede v Lužicích All Stars fitness tým a kterou jsme poprosili o krátký rozhovor pro Lužický zpravodaj:

Milá Katko, jak se vám a celému lužickému oddílu All Stars fitness týmu podařilo dostat mistrovství ČR k nám do Lužic?

S touto myšlenkou jsem si zahrávala už dva roky, ale protože jsem měla doma ještě dost malé dítě, netroufla jsem si se do toho pouštět. Vzhledem k tomu, že máme v Lužicích tak krásnou sportovní halu, přišlo by mi škoda závod u nás nepořádat. Původně jsem si myslela, že bychom u nás organizovali menší pohárovou soutěž, ale právě letos odřekl pořadatel minulých ročníků mistrovství ČR, a tak jsem

se nabídla a za velké podpory obce a díky skvělému organizačnímu týmu (m. Domanštl, p. Zakaria, p. Kučová) se tato akce mohla uskutečnit u nás.

Z ohlasů místních návštěvníků závodů v naší lužické hale vím, že se jim závody i úspěchy lužických závodníků líbily a zaujaly je. Jak byli s lužickými podmínkami spokojeni závodníci z jiných měst, rozhodčí a pořadatelé?

Trenéři a závodníci z jiných měst ocenili hlavně výborné podmínky pro předvedení volné sestavy. Závody většinou probíhaly v menších

sokolovnách a děti musely své mnohdy velmi obtížné gymnastické prvky předvádět na malém pódiu, kde často hrozil úraz. Velmi nadšení byli také z krásných cen, které jsme díky sponzorům měli připraveny pro všechny děti. Také si pochvalovali dobrou organizaci celé akce. Rozhodčí byli také spokojeni s pěkným zázemím, dobrou organizací, velkým počtem diváků (přišlo kolem 200 fanoušků) a skvělou atmosférou.

Mezi hosty bylo i několik svěřenkyní domova důchodců S-centrum v Hodoníně, jimž děti domácího

All Stars fitness tým Lužice

klubu předaly poukaz na vystoupení. K tomuto kroku jsme se rozhodli, protože na starší populaci se často zapomíná.

Jak byste ocenila přístup sponzorů? Měl jsem pocit, že jejich pomoc byla rozsáhlá a velká a že všichni účastníci závodů byli překvapeni tím, že každý si z Lužic odvezl nějakou drobnost na památku. Patří jim za to nemalý dík a uznání.

Velmi mile mě překvapilo, kolik firem i jednotlivců bylo ochotno přispět jak finančně, tak věcnými cenami. Dovolte mi, abych jim teď ještě jednou všem poděkovala.

Byli to: Extrifit, Vinac, Týdeník Slovácko, Stavební firma Plus, Asalonta, RTVJ, Asolo, Okna Pronger, Depoross services, Racio, Moto-

max, All Stars, Radio Jih, Mikro Trading a.s., Sonnentor, Řeznictví a uzenářství Zdeněk Žůrek, Momaproduction, Potraviny u pošty Lužice, Smero, Štela Lužice Top drogerie, Magic Photo cz, Hospůdka U Smrku, Hospůdka Na Hřišti Lužice.

Dále bych chtěla poděkovat Matěji Motyčkovi, který nám s bratrem skvěle ozvučil celou soutěž, lužické kolářské četě za 300 výborných koláčků, p. Janě Maršákové a p. Maděryčové za krásné perníčky pro děti a všem rodičům, kteří pomáhali sehnat sponzory a zajišťovali hladký průběh akce.

Jak hodnotíte mistrovství po sportovní stránce? Úspěch lužických závodníků byl famózní.

Na tuto soutěž se do Lužic sjelo

celkem 51 dětí ze čtyř týmů z různých koutů republiky.

Byly rozděleny do pěti věkových kategorií. Z našeho oddílu soutěžilo 15 děvčat a jeden chlapec.

Myslím, že předvedli skvělé výkony. Letos to pro ně bylo snad ještě těžší než jindy, protože vystupovat doma, před zraky všech rodinných příslušníků, kamarádů a známých, to už chce velký kus odvahy a překonání se.

Vždycky, když vidím tyhle drobné děti, se kterými jsem se sotva rozloučila v MŠ, jak téměř profesionálně předvádějí přede všemi sestavu plnou obtížných prvků a ještě k tomu s úžasným výrazem, je mi krásně u srdce a vím, že ta dřina má opravdu smysl.

Medailová umístění

Chlapci do 12 let:

1. místo Jan Štěpánek (SK PEPA centrum Opava)
2. místo Matěj Domanský (ALL STARS fitness tým Lužice)
3. místo Tobias Novotný (SK PEPA centrum Opava)

Dívky do 9 let:

1. místo Kristýna Kučová (ALL STARS fitness tým Lužice)
2. místo Erika Zavadilová (ALL STARS fitness tým Lužice)
3. místo Sára Maděričová (ALL STARS fitness tým Lužice)

Dívky do 12 let:

1. místo Barbora Ingrová (ALL STARS fitness tým Lužice)
2. místo Leonie Michálková (ALL STARS fitness tým Lužice)
3. místo Beáta Klimešová (SK PEPA centrum Opava)

Dívky nad 12 let:

1. místo Kristýna Dubcová (ALL STARS fitness tým Lužice)
2. místo Natálie Bílíková (Fitness centrum - Hala Lužice)
3. místo Michaela Tóthová (SK Moog Brno)

Fitness juniorky:

1. místo Lucie Dulovcová (ALL STARS fitness tým Lužice)
2. místo Barbora Pospíšilová (Fitness AVE Přerov)
3. místo Tereza Anna Černošková (Fitness AVE Přerov)

Kristýna Dubcová byla také nominována na mistrovství Evropy v Srbsku, kde skončila ve velké konkurenci na 8. místě.

Kdo všechno se dnes kolem vašeho All Stars fitness týmu pohybuje? Kolik máte cvičenců, trenérů a dalších pomocníků? I jim patří nemalý dík za přípravu dětí i pomoc při organizaci mistrovských závodů.

Momentálně vedu dvě skupiny,

Matěj Domanský

foto: Magic Photo cz

Julie Ševelová

foto: Magic Photo cz

Lucie Dulovcová

foto: Magic Photo cz

kteří jsou rozděleny na závodní a nezávodní. Celkem mám zapsáno 32 dětí.

Skupinu nezávodních dětí trénuji sama, v závodní mi pomáhá p. Iveta Kučová a občas dle možností moje dcera Katka, za což jim patří velký dík. Rodiče dětí velmi podporují, dopravují je vždy sami na všechny akce, fandí a vytvářejí úžasnou atmosféru.

Jaké máte, Katko, s oddílem plány do budoucna, co zamýšlíte a připravujete a kdy vás budeme moci zase v Lužicích spatřit?

Jako každý rok i letos nás čeká týdenní letní soustředění v Bojkovicích. Na podzim se určitě zúčast-

níme mezinárodních pohárových soutěží, nacvičíme společné choreografie, se kterými vystoupíme na různých společenských a sportovních akcích. A budeme se znovu připravovat na mistrovství České republiky. Svaz kulturistiky a fitness ČR nás požádal, jestli by mohli tuto prestižní soutěž opět pořádat Lužice, a tak doufám, že najdeme znovu tak skvělou podporu a sejdem se zase všichni v květnu v naší krásné lužické hale.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí, sil a úspěchů v soukromém, profesním i sportovním životě.

Tomáš Klásek

Historie

TAKÉ DOMY MAJÍ SVOU HISTORII, PŘÍBĚHY A TAJEMSTVÍ

Starý kvartýr, 1. pol. 20. století foto: Archiv OÚ Lužice

K nejstarším domům v obci patří bezesporu dům č. 116 - Starý kvartýr. Ověřitelné záznamy sahají do roku 1858, kdy se provádělo první sčítání domů a obyvatel. Zmínka se nachází také v první školní kronice z roku 1803. V tomto roce přestaly lužické děti navštěvovat školu v Mikulčicích a vyučování se konalo v Lužicích v soukromých domech. Zmínka je konkrétně o č. p. 116, řečeném „quartier“, kde prováděl výuku jako učitelský pomocník Karel Pernica z Mikulčic, pozdější kněz. Objekt sloužil jako ošetrovna zraněných vojáků v dobách prusko-rakouské války v roce 1866. Je také zakreslen na první lužické indikační skice z roku 1827.

Postaven byl obcí za účelem ubytování, tj. ukvartýrování, císařských důstojníků v dobách vojenských tažení. V mezidobí sloužil jiným různým účelům – jako vyučovací prostor, byt učitele a také sezonních dělníků a místních podruhů. Učitel, později nadučitel, Jan Mareš zde bydlel v letech 1868 - 1869. Zemřel v Lužicích ve věku 43 let roku 1881.

30. dubna roku 1870 se v domě stala tragická událost, zastřelil se zde ve věku 24 let vojnín druhého dragounského pluku. 2. května byl pochován na hřbitově v Mikulčicích. Co bylo příčinou jeho sebevraždy, zůstává tajemstvím.

Roku 1882 objekt obec prodala za 3 581 zlatých firmě Pospíšil a spol. z Hodonína. Tato firma jej v roce 1888 odprodala jako hospodářské stavení lužickému občanovi Antonínu Novákoví. Od pozůstalých posledního vlastníka p. Polácha jej obec odkoupila v roce 2003 a původně byl určen ke zbourání. Naštěstí

Starý kvartýr

foto: Petra Lorencová

se tak nestalo, pomocí grantů od Nadace VIA, MAS Jižní Morava a s přispěním obecního úřadu v Lužicích proběhla generální rekonstrukce celého objektu a 8. května 2009 se nám Starý kvartýr představil ve své nové podobě. Zde je třeba se zmínit o paní učitelce Miladě Maradové a panu učiteli Jaroslavu Hromkovi, kteří již mezi námi bohužel nejsou, ale mají hlavní zásluhu na založení Muzejního spolku v Lužicích a na zachování Starého kvartýru.

Starý kvartýr je majetkem obce Lužice, spravuje jej Muzejní spolek a pořádají se zde výstavy, které navazují na muzejní sbírky obce, ale také zde své práce vystavují lužičtí i přespolní výtvarníci.

Objekt stojí na frekventovaném místě u kruhového objezdu, takže občas se přihodí nějaká nemilá příhoda.

Nabouraný kvartýr, 1. pol. 20. století

foto: Archiv OÚ Lužice

Jednou, když jsme seděli na dvorku a plánovali další činnost, z ničeho nic se ozvala rána a do vrat narazil obrovský balík sena, který vypadl z kolem projíždějícího traktoru. Jindy zase proběhlo nechtěné „bourání“ Starého kvartýru, když se nám do vrat a nově postavené zidky v plné rychlosti trefil jeden lužický junior, který se vracel v pozdních nočních hodinách automobilem z baru. Řidič vyvázl zcela bez zranění, zato jeho auto a náš kvartýr byly značně pošramocené.

Místo, kde se dnes nachází park a dětské hřiště v ulici Záhumenní, se nazývalo Na Podsedku, také se mu říkalo V Dolíku. To proto, že tam byla dolina, ve které se dlouho zdržovala voda. Okolní děti na toto přírodní kluziště chodily v zimě bruslit (kolem roku 1935).

Koncem roku 1954 bylo započato s výstavbou prádelny, kterou organizovala Jednota Hodonín. Na vyrovnaní terénu byla použita zemina z výkopů pro výstavbu 13 domků, které v roce 1951 stavěly Moravské naftové

Původní budova současné masny, 70. léta 20. století

foto: Archiv OÚ Lužice

doly pro své zaměstnance. Tuto prádelnu využívaly většinou členky místního JZD, ale i ostatní ženy z obce. Po jejím zrušení se objekt nazýval „kulturní dům“, konaly se zde schůzky Svazu žen, byla tady klubovna Pionýra, probíhaly různé kurzy - například šití. Sídlo zde měl dočasně od roku 1958 i Místní národní výbor Lužice (dnes pod názvem Obecní úřad Lužice), který se roku 1960 přestěhoval do nové budovy, kde se nachází dosud. V objektu byla r. 1961 zřízena družina. Od roku 1962 zde v jedné místnosti sídlila knihovna. Družina byla přestěhována do Sokolovny, v té době TJ Baník.

Až do r. 1973/4 se zde vyučovala 1. a 2. třída, žáci chodili na směny. Učily zde p. učitelky Kőrösiová a Kopřivová. Činnost knihovny byla ukončena roku 1993 po přestěhování do bývalé mateřské školy na

Řeznictví

foto: Petra Lorencová

ulici Velkomoravská. Jako knihovnice zde působila Irena Kőrösiová, Ota Komrska, nejdéle asi Liduše Formanová.

V letech 1996 - 1997 sloužil objekt jako pobočka Státní spořitelny Hodonín, následovala cukrárna Romana. V současné době, a to od 5. května 2015, je zde řeznictví.

Dům č. 331 na Velkomoravské ulici byl zakoupen obcí v roce 1978 s úmyslem přestavět jej na dům služeb. To se uskutečnilo v roce 1979. Otevřeno bylo kadeřnictví dámské i pánské, sběrna čistírny šatstva a prádla. Od roku 2001 zde sídlí firma Montpetrol, spol. s r.o. V budoucnu se má do tohoto objektu přestěhovat firma Lutes se svými sklady a garážemi, případně obecní policie.

Na místě domů č. 295 a 305 (které dříve stály v areálu Montpetrolu) na Velkomoravské ulici bude postaveno nové zdravotní středisko. V minulosti zde bydlel František Jurák, který v domě č. 295 provozoval koňské řeznictví.

Věra Kotásková

Areál Montpetrol

foto: Archiv OÚ Lužice

CO NOVÉHO V MUZEJNÍCH SBÍRKÁCH

V poslední době jsme získali do muzejních sbírek zajímavé předměty. Kromě jiného jsou to dětské peřinky, které se používaly ke křtu a k balení miminka při slavnostních a svátečních příležitostech.

Dvě z nich jsme získali od paní Dany Forgaczové, pocházejí z pozůstalosti jejích rodičů. Do peřinek balila její maminka také ji a její sourozence, většinou se totiž používaly v rodině i dvě až tři generace.

Mají širokou krajkou z vyšivaného tylu, což už je ale výrobek z továrny, která krajky k těmto i jiným účelům vyráběla v 30. až 60. letech minulého století.

Aby krajka pěkně „trčela“, byla po vyvaření vyztužena škrobem a následně velmi kvalitně vyžehlena. To nedokázala každá maminka nebo babička, proto se dávaly peřinky nažehliti ženám, které se tím zabývaly a byly na to šikovné.

A takovou máme i u nás v Lužicích. Je to paní Vladislava Magdolenová, která nám nezištně peřinky připravila tak, abyste je mohli vidět v plné kráse. A věřte, že to po těch padesáti letech, kdy se nepoužívaly, nebylo vůbec jednoduché.

Na fotce vidíte také novější peřinku, a to ze 70. let minulého století.

Tylové krajky nahradily krajky sílonové, které se ale také daly krásně vyšít a používaly se vlastně až do nedávné doby, někde i dodnes. Také tato peřinka je krásná a ojedinělá. Věnovala nám ji paní Helena Smutná z Lužic.

Pokud navštívíte naši letošní hodoovou výstavu na Starém kvartýru v Lužicích, můžete jemnou krásu vyšivaných peřinek sami posoudit.

Alena Hájková

ZNOVUOBJEVENÍ ZAŠLÉ KRÁSY - KACABAJKY NA PODLUŽÍ

Možná bychom rádi vnímali naše tradice, obzvláště folklor a lidovou kulturu, jako něco, co zůstává neměnné, je stále a díky tomu si zachovává i svou trvalou hodnotu. To platí také pro lidový oděv, který je obzvláště vnímán jako starobylý artefakt a dědictví našich předků. Předáváme si jej z generace na generaci ve snaze udržet jeho nevšední krásu a stylovou čistotu. Oblékáme jej k zvláštním příležitostem a reprezentuje nás při významných událostech. Tak, jak jej oblékali naši rodiče i prarodiče, v našich očích má prakticky stále stejnou podobu.

Ti, kteří se však nespokojí jen se svou pamětí a pohlednou dál do minulosti skrze staré fotografie nebo prozkoumají hmotné doklady více než několik generací uložené v muzejních sbírkách, mohou vidět drobné i větší rozdíly ve srovnání s tím, co známe z dnešní doby nebo co si matně pamatujeme. Lidový oděv neboli kroj má určitý neměnný základ - svou skladbu. V ženském oděvu je to například košílka/rubáč, rukávce, sukně, fěrtoch, kordulka, obojek atd. Ovšem jejich podoba se stále proměňuje, třeba vlivem módy či použitím nových materiálů.

Jedním z dokladů stálé proměny kroje mohou být i ženské kabátky neboli kacabajky. Jejich nošení si už z minulosti málokdo pamatuje. Jsou však zastoupeny v etnografických sbírkách a jejich nositelky známe ze stoletých fotografií. Jednalo se o ženský kabátek specifického střihu. Kacabajka byla těsně přiléhavá, od pasu dolů lehce rozšířená, s úzkými rukávy. Zapínala se řadou knoflíků až ke krku. Byla bez límečku a na okrajích rukávů, podél spodního obvodu a zapínání na předních dílech ji lemovala stuha, bohatá krajka či výšivka kontrastní barvy. Kacabajky se šily z různých materiálů většinou jako sváteční nebo polosváteční oděv. Nosily se zejména za chladnějšího počasí, proto byly podšité a často vyrobené z teplých a tmavých materiálů. Doklady muzejních sbírek ale ukazují i na kacabajky světlých barev vyrobené z lehčích materiálů. Písemné prameny uvádějí, že mladší ženy je nosily spíše světlejší a více zdobené, starší pak tmavší a zdobené skromněji. Tyto kabátky byly součástí vrchního oděvu a nepatřily k archaickým krojovým součástkám. Naopak byly inspirovány měšťanským oděvem a módou druhé poloviny 19. století a rozšířily se do lidového prostředí pravděpodobně teprve na konci 19. století. Ostatně módní vlivy 18. či 19. století na nejrůznější lidové kroje z Moravy i Čech jsou patrné dodnes.

Kacabajky na Podluží se nejčastěji nosily se sukní,

*Kacabajka a šátek se střapci na dobové fotografii – Lužice
foto: Archiv OÚ Lužice*

která byla ušita ze stejné látky, s šátkem s třásněmi, tzv. šongoláčem, a bílou zástěrou. Na kacabajky se vysouvaly límce, tzv. obojky, a pod krk se uzavírala tzv. šňůrka. Po 1. světové válce byly nošeny už spíše jen staršími ženami, které byly ve svém oblékání vždy nejkonzervativnější. Kacabajky na Podluží však vytlačily jupky, které se začaly objevovat od konce 20. let a ve 30. letech 20. století. Byla to také doba, kdy docházelo k odkládání lidového oděvu a jeho nahrazení městským oděvem. Odložení lidového kroje souviselo přímo s první a pak především i druhou světovou válkou

i meziválečnými a poválečnými historickými událostmi. Stále méně lidí totiž zůstávalo zaměstnáno v zemědělství a stále méně žen se staralo jen o své hospodářství a zůstalo v domácnosti. Pokud si chtěly tyto ženy přilepšit, postarat se o svou rodinu a vydělat i nějaké peníze navíc, neměly často jinou šanci než začít pracovat v průmyslu. Za první republiky, během druhé světové války, ale především ve druhé polovině 20. století bylo zaměstnání žen již nedílnou nutností. Odkládaly tedy tradiční oděv a začaly se oblékat „po panskou“ či „městsku“.

Kacabajky se v minulosti běžně nosily také jinde na Slovácku, na Strážnicku, Kyjovsku, Hanáckém Slovácku, ale i na sousedním Záhoří na Slovensku, kde se sice mírně odlišovaly, ale kde jsou dodnes oblékány jako běžná součást ženského kroje. V roce 2017 se znovu na Podluží objevují. Ty první vznikly v dílně paní Vladky Magdolenové z Lužice, která je začala šít podle starých předloh pro mladé vdané ženy. Ty chtěly nejen znovu oživit krásu této starší krojové součástky. Vypasované kacabajky se jim také zalíbily, mladé ženy nerady oblékaly кроj, který jim nelichotil, spíše přidával věk a upíral jejich ženské půvaby skryté pod rovným střihem jupky. Ke kacabajkám si pořídily také šátky zakončené střapci, tzv. šongoláče.

Vrátit ženskému kroji jeho původní krásu a půvab, nebát se zvýraznit ženskou postavu a obnovit nošení kacabajky a šátku šongoláče bylo jistě v tradičním prostředí severního Podluží velmi odvážné. Možná odvalu těch, které se nebály pořídit si zapomenutou součást tradičního oděvu, dodala i současná módní vlna, která se snaží inspirovat tradičním oděvem. Oživení kacabajek a šongoláčů může být novou inspirací a impulzem k tomu, aby se кроj ve své kráse opět rozvinul a možná i oslovil další nositelky.

Vzorem pro znovuoživení kacabajky na severním Podluží byly mimo jiné i krásné příklady této oděvní součástky a staré fotografie z počátku 20. století z muzejních sbírek obce Lužice.

Lenka a Miroslav Havlíkovi

*Kacabajka - přední část, muzejní sbírky Lužice
foto: Miroslav Havlík*

*Kacabajka - zadní část, muzejní sbírky Lužice
foto: Miroslav Havlík*

*Kacabajky a šátky v roce 2017 - vdané ženy z Hodonína
foto: Vladislava Magdolenová*

Příroda – Ekologie

KONTEJNERY NA BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ ODPAD V OBCI LUŽICE

Vážení občané obce Lužice, dovolte mi, abych vás oslovil ve věci problematiky ukládání biologicky rozložitelného odpadu do kontejnerů rozmístěných na katastru obce Lužice.

Obec Lužice prostřednictvím společnosti Lutes s.r.o. poskytuje občanům nadstandardní službu, a to možnost ukládání bioodpadu do mobilních kontejnerů rozmístěných po obci. Kontejnery jsou umístěny v ulicích Důlní, U Hájku, Akátová, v areálu Baník Lužice a v zahrádkářské oblasti zvané Kúty. Velkou výhodou pro občany je možnost ukládat biologicky rozložitelný odpad, tj. posečenou travu, větve, listí, plevel ze zahrádek, zbytky ovoce či zeleniny apod., do kontejnerů poblíž svého bydliště s tím, že nemusí absolvovat cestu až na sběrný dvůr. Ale velkou nevýhodou, hlavně pro společnost Lutes s.r.o., je to, že kontejnery nejsou pod dozorem. I když pracovníci společnosti provádějí každodenní kontrolu obsahu kontejnerů, nedá se uhlídat. Především po víkendu bývá situace tristní. Bohužel někteří z občanů asi nemají tušení, co je to biologicky rozložitelný odpad a do kontejnerů odkládají i domovní odpad, stavební suť a různý jiný odpad, který se při zpracování na kompostárně nerozloží, navíc může způsobit poškození zpracovávajícího zařízení. Do kontejneru dokonce někdo uložil i okenní rám včetně skleněné výplně. Někteří občané zase ukládají bioodpad včetně igelitových pytlů, ve kterých ho tam přivezou. Odpad je nutné z pytlů vysypat a igelitový pytel si vzít zpět domů k dalšímu použití a ne ho doslova nakopat pod kontejner. Veškerý jiný odpad včetně biologicky rozložitelného je možné uložit pět dnů v týdnu i na sběrném dvoře.

Společnost Lutes s.r.o. má uzavřené smlouvy na odběr BIOODPADU a přál bych vám být u toho, když náš řidič na kompostárně kontejner vysype. Tam se objeví věcí! Odběratelé nám odmítají tento odpad převzít, čemuž se vůbec nedivím, a hrozi zde ukončení smlouvy. V takovém případě by byl ukončen i odběr bioodpadu shromažďovaného na sběrném dvoře a toho máme skutečně velké množství.

Věřím tomu, že většina občanů obce je poctivá, ale pořád jsou mezi námi takoví, kterým je to jedno. Nebo to snad dělají úmyslně? To snad ne! Dovoluji si tímto apelovat na tyto občany a upozornit na to, že pokud by s námi měli odběratelé ukončit smlouvy, budeme nuceni přistoupit ke krajnímu řešení - kontejnery z obce odstranit a bioodpad odebírat pouze na sběrném dvoře. Uvědomujeme si, že bychom uškodili té většině občanů, kteří pravidla o ukládání bioodpadu dodržují.

Vážení občané, využívejte to, co vám druhý nabízí, ale nezneužívejte toho. Přeji vám příjemné prožití blížícího se období dovolených.

Josef Staněk – ředitel společnosti Lutes s.r.o.

*Kontejner na ulici Důlní
foto: Lutes s. r. o.*

*Kontejner na ulici U Hájku
foto: Lutes s. r. o.*

Sport

ZPRÁVY Z HŘIŠTĚ

Máme tu začátek června a nám se letošní fotbalová sezona pomaloučku chýlí ke konci.

Venku nám po deštích malinko vysvitlo sluníčko, a tak zasedám ke klávesnici a snažím se připravit stručný přehled toho, co se od posledního zpravodaje na hřišti událo.

Můžete namítat, že toho moc není. Jenom lítají za kulatým nemsyslem. A máte pravdu. Pro nás je to ale odreagování se od okolního světa, problémů, starostí.

Ale teď rychle k výsledkům.

O přípravce si tentokrát můžete přečíst v samostatném článku. Pod vedením svých trenérů stále drží laťku vysoko, a tak není divu, že vedou svoji tabulku mužstev.

Mladší žáci se po pomalejším rozjezdu z kraje podzimní části se hráli a postupně přečkali přechod na větší hřiště a jiný herní styl. Už zase prohánějí své soupeře a aktuálně jsou na krásném 6. místě.

Dorost nám v jarní části pokulhává. Po skvělém podzimním začátku a zimní přípravě ještě asi na některé hráče dolehl zimní spánek a ten stále trvá. Soupeři nás prohánějí a nám se nedaří prolomit herní, ale hlavně střeleckou smůlu. Bez gólů se ale zápasy nevyhrávají. Aktuálně se tedy držíme na 9. místě.

Muži jedou zajetou kolejí. Po podzimní části i v probíhající jarní jsou výsledky střídavé. I proto se muži stabilizovali na 5. místě.

A co bude následovat?

Největším úkolem bude udržet družstvo dorostu funkční. Došli jsme do generačního zlomu, a tak někteří hráči povýší do mužů, někteří se ale chystají k odchodu. Doplnit bohužel nemáme odkud, protože našim dětem se nechce sportovat. Alternativou je sloučení s některým okolním klubem, protože i tam jsou na tom podobně. Mikulčice i Pru-

šanky své oddíly zrušily již před několika lety, Dolní Bojanovice či Mutěnice řeší obdobnou situaci jako my. Vše bude tedy záležet na jednáních a doladění podmínek.

Někteří jste možná zaregistrovali nebo se byli podívat v pátek 17. 5. na našem „srandá mači“ místního dorostu s prvoligovým mužstvem Sigmy Olomouc. Na rovinu mohu říct, že mě osobně návštěvnost malinko zklamala. Zkuste zapátrat v paměti, kdy se zde konalo něco podobného. Možná řeknete, že to byla jen malá děcka, kategorie U15/16. Ano, souhlasím. Tady ale přece vůbec nešlo o výsledek a hru. Chtěli jsme samozřejmě využít, že v klubu Sigmy Olomouc hraje náš odchovanec Jakub Slatinský spolu s několika úspěšnými mladými reprezentanty ČR, a ukázat, jak může vypadat fotbal na trochu jiné úrovni. Mimochodem, prohráli jsme 4:13. Smutné ale je, že nepřišli ani

ti, kteří u nás hrají. A dle slov některých z nich je nepustili rodiče. Škoda tedy pro příště vyvíjet nějaké půlroční úsilí a snažit se sem dostat mužstva zvučnějšího jména nebo třeba turnaj OFS či JmKFS.

Tak jako každoročně připravujeme turnaj O pohár starosty obce Lužice u Šternberka. Konat by se měl letos u nás, a to 22. 6. 2019. Hrát budou nejspíš 3 mužstva systémem každý s každým. Snad se nám letos podaří pohár vyhrát a nechat si ho doma. Budeme se snažit. Připraven bude i menší doprovodný program. Všichni jste srdečně zváni.

I v tomto roce proběhl jako každoročně sběr starého železa. Počasí nám letos přálo, horší to ale bylo s účastí hráčů a techniky. Někdy jsme se letos netrefili do volna členů Baníku a také technika nám musela odjet na jinou práci. I tak se nám ale podařilo posbírat, hlavně s vaší pomocí, přes 10 tun železného

Sběr starého železa

foto: Petr Slatinský

šrotu. Všem přispěvatelům velmi děkujeme.

A abych nezapomněl. Blíží se nám den, kdy pořádá naše tenisová část každoroční Veterán Cup. Takže kdo nemá 5. 7. 2019 co na práci, může se přijít podívat, jak naši

i přespolní tenisoví veteráni využívají dovednosti, které pochytili v mladších letech.

Přeji pěkný den ze zeleného povrchu,

s pozdravem Petr Slatinský

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA TJ BANÍK LUŽICE

I když už je jaro v plném proudu a neúprosně se nám blíží léto, dovolte mi, abych ještě zavzpomínal na zimní období. V sobotu 1. 12. 2018 byl pod záštitou komise mládeže při okresním fotbalovém svazu zahájen již desátý ročník okresní halové ligy mladší přípravky v sálové kopané. Tradičně se ho zúčastnilo i družstvo mladší přípravky Baníku Lužice. Spolu s námi se halového klání zúčastnilo dalších 15 družstev z Mutěnic, Dolních Bojanovic, Prušáněk, Dubňan, Vacenovic, dvě družstva z Kyjova a Hodonína, KENU Veselí nad Moravou (Zarazic), dvě spojená družstva Milotic a Ratíškovice, Strážnice, Svatobořic - Místřina a Bzenec. Utkání se hrála ve sportovních

halách v Dolních Bojanovicích, ve Veselí nad Moravou a zahajující i finálový turnaj v Lužicích.

V základní skupině se hrálo systémem každý s každým. Každé družstvo odehrálo ve třech hracích dnech 15 utkání. Naši nejmladší fotbalisté v těchto utkáních 6x zvítězili, 5x remizovali a 5x prohráli a se ziskem 22 bodů skončili v základní skupině na šestém místě. Všechna 16 družstev bylo následně rozděleno podle umístění na lichých a sudých místech do dvou osmičlenných skupin a začalo se znova. Ve skupině B jsme ve dvou hracích dnech odehráli dalších 7 utkání s výsledkem 5x vítězství, 1x remíza, 1x porážka a se 16 body jsme se umístili na druhém místě, hned

za Kyjovem „A“, a postoupili do další osmičlenné skupiny. Tady nám bohužel začaly přibývat zdravotní problémy hráčů a utkání jsme odehráli s minimálním počtem hráčů. Ze sedmi utkání jsme pouze jednou vyhráli, 2x remizovali a 4x prohráli a skončili na šestém místě. Ještě ale byla šance dostat se do finálové skupiny ze skupiny opravné. Zde jsme odehráli dalších pět utkání, ale díky pokračující marodce jsme skončili v šestičlenné skupině díky horšímu skóre na čtvrtém nepostupovém místě a čekalo nás malé finále o 9.-16. místo. V neděli 24. 3. 2019 jsme se na zápasy malého finále sešli ještě stále zdecimováni nemocí, ale kluci v čele s brankářkou Nelou Hlavinkovou se snažili a za

Sigma Olomouc a Baník Lužice

foto: Petr Slatinský

to jim patří velké uznání. První utkání jsme prohráli se Bzencem 0:3. Další dvě utkání jsme vyhráli - se spojeným družstvem Milotice/Ratíškovice „A“ 6:0 a se Strážnicí 2:0. V malém finále jsme tak skončili na pátém místě a celkově na 13. místě. Nejlepším hráčem našeho družstva byl vyhlášen Josef Klvač, nejlepším střelcem s 15 brankami Lukáš Hubačka, nejvíce účastí (všech 9 turnajů) měli David Holík a Josef Klvač.

Možná se výsledek jeví jako neúspěch, ale podstatou okresní halové ligy je umožnit mladým fotbalistům sportování i v zimním období. Po dobu čtyř měsíců jsme v devíti hracích dnech odehráli 38 utkání, což je velmi slušná porce. Všechny

naše malé hráče je potřeba pochválit a smeknout před nimi klobouk. Velký podíl na možnosti sportování svých dětí mají jejich rodiče a prarodiče, kteří je ochotně na všechny turnaje doprovázejí, za což jim patří velké uznání a dík. A nebylo to vždy jednoduché. V neposlední řadě je třeba poděkovat trenérům Rostislavu Schönovi, Zdenku Polachovi a Milanu Lamačovi, kteří se našim mladým fotbalistům věnovali po celé zimní období při trénincích a všech turnajích.

Ted' už máme v plném proudu jarní část soutěžního ročníku 2018/2019 na venkovních hřištích. Zatím jsme na tom po podzimní a jarní části okresní soutěže velmi dobře. Jsme v naší skupině na

prvním místě s 61 body, o 6 bodů před Mutěnicemi, máme z 23 utkání 20 vítězství, 1 remízu, 2 porážky a skóre 328:150. Před sebou máme ještě pět soutěžních utkání. Vyvrcholením sezony pak bude naše účast na mezinárodních pohárových turnajích 16. června na KENU Veselí nad Moravou (Zarazice) a 23. června v Ratíškovicích, kde si zahrájeme kromě jiných i s hráči Viktorie Plzeň. Turnaje mají naši nejmladší fotbalisti za odměnu. Pak nás čekají, doufám, krásné prázdniny a na podzim přecházíme do vyšší věkové kategorie starší přípravky.

*Josef Staněk
vedoucí družstva a trenér*

Zleva stojí: Josef Staněk - trenér a vedoucí mužstva, Albert Ábela, Tobiáš Rech, Michal Urc, Jakub Chaloupka, Lukáš Hubačka, Josef Klvač, Daniel Kovač, Stanislav Janeček, David Holík - kapitán, Zdeněk Polach - trenér. Vpředu: Nela Hlavinková

Na fotografii chybí: Matyáš Toman, Jaroslav Káčerek, Matěj Lamač, Rostislav Schön - trenér, Milan Lamač - asistent a oddílový rozhodčí, Dalibor Petrásek - oddílový rozhodčí

Foto: Jana Klvačová

FOTBALOVÁ ŠKOLKA NA BANÍKU

Již v zimním období se ve sportovní hale v Lužicích na trénincích mladší přípravky začali objevovat rodiče, že slyšeli od známých o fotbalových trénincích a jestli by na ně mohl chodit i jejich syn, i když je ještě moc malý. Zájemců stále přibývalo, a to nejenom z Lužic, ale i z Mikulčic a Hodonína. Tak vznikla fotbalová školka Baníku - Šmoullové. Kluky ročníku 2012 a mladší začal trénovat bývalý lužický fotbalista a rodák, v současné době žijící v Dubňanech, pan Vlastimil Štylár. Maličkých fotbalistů stále přibývalo, a tak Vlastimil musel začít pomáhat Milan Lamač spolu s některými tatínky. Hlavně právě tatínkům patří velký dík za to, že si na pravidelné tréninky svých budoucích fotbalových hvězd našli čas.

Kluci postupně zjistili, že nejsou jenom tréninky, ale že se dají hrát i zápasy. Když jsme jim zajistili opravdové zápasy se stejně starými soupeři z Prušánky, Mutěnic a Dolních Bojanovic, ve kterých uskutečnili své první fotbalové kroky, byli z toho nadšení.

Zima skončila a Šmoullové opustili sportovní halu a hurá na trávu fotbalového hřiště. To bylo pro ně zase něco nového. Větší prostor, super tráva, při občasném pádu to tak nebolelo jako v hale. To bylo něco. Začali opět přicházet noví zájemci, někteří původní členové občas nepřišli, ale pořád se při jejich trénincích něco zajímavého dělo. A zase chtěli hrát zápasy. A tak jeli na turnaj do Mutěnic, zahráli si s Hovorany a Dambořicemi. Některým byly ty „pravé“ fotbalové dresy ještě trochu větší, ale to jim vůbec nevadilo. Všichni se velmi snažili, byl na ně úžasný pohled a přišla i první vítězství.

Šmoullové (v zeleném)

foto: TJ Baník Lužice

Vážení rodiče, pokud máte doma taky nějakého „fotbalistu“, přijďte mezi nás. Trénujeme každé úterý a čtvrtek od 17 hodin na travnatém hřišti v areálu Baníku Lužice. Tam taky dostanete další informace. Budeme rádi, když rozšíříte naše řady.

Josef Staněk - trenér

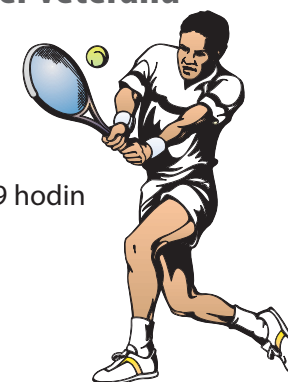
VETERÁN CUP - LUŽICE 2019 MEMORIAL JARY NOVÁKA

11. ročník turnaje čtyřher veteránů

Pátek 5. 7. 2019
Tenisové kurty TJ Baník Lužice

Prezentace od 8.30, začátek v 9 hodin
Startovné při prezentaci

Občerstvení zajištěno
Zvou pořadatelé

Okénko Joži Trefy

Znáte tú malú uličku, co je mezi dvoma kruháčama a vede z hlavni směrem na ulicu Záhumenní? Hunčovka sa jí tuším říká... Tož tam sa mně zas stala nemilá věc.

O tem, jak sem začal sbírat odhoděné plechovky a vydělávat na tem, sem vám už říkal minule. No, chcel sem byt rychlejší v tem bohatnutí a take už nejsu najmladší – záda mňa od toho ohýbání trochu bolá, tak sem sa zařekl, že mosím vymyslet, jak si to ulehčit. Furt sem na nic nemohl dojít, ale jednu zas byla jakási akce v Kauflandu, moja chcela jet nakúpit, ale měla hlídat děcka a já sem zavěřil skvělou příležitost – využiju mladší generacu a vezmu s sebou na sběr aj vnuka a vnučku, jakože idem na procházku. Hned sem to navrhl mojej (tú procházku o sbírání sem pomlčel, to by zas bylo řečí, že je všecko špinavé a kdesi cosi, ale šak potřebuju děcka aj nejakú imunitu vybudovat, no né). Moja mňa pochválila, že sa chcu věnovat vnúčatom, oblékla ich, já sem nastartoval kočár s vnukem, vnučka motorku a šli sme na lov.

Vzal sem si na ty úlovky kabelu, abysme to měli do čeho dávat, a děcka, jak uviděly nejakú plechovku, hned důle z motorky a kočáru a sbíraly. Kabelu sa pěkně plnila a já sem si liboval, jak sem to dobře vymyslel – než sme došli na tú zpropadenú Hunčovku.

Potkali sme tam strýca Feru a dali sa do řeči. Děckám sem řekl, že možů furt sbírat, co na zem nepatří, a nosit to do kabele. Po očku sem ich sledoval, esli nedělají nejakú neplechu, ale spořádaně nosily. Pěkně sme si s Ferú povykládali a až sme sa lúčili, tož Fera říká: „Ty, Jožo, ten váš Tonik má jakúsi špinavú čepicu.“ Podíval sem sa na

něho, čepicu, bundu, ruky, zavěřil a bylo mně to jasné. Ten náš osel vzal očistu uličky tak důkladně, že kromě plechovek sbíral aj ostatní věci, co na chodník nepatří – třeba psí hovénka.

V tú chvíli sem sa zděsil, jakú doma dostanu přednášku, jak može dojít z procházky špinavý od psích hovének od hlavy až k patě. Nastartovali sme stroje a že mosíme hned dom, ať to stihnem vyprat, než sa babka vrátí z toho nákupu. Úprkem sme vyrazili, a jak se dívám po té zemi v uličce, kde to mohl nabrat, naráz mně není jasné, jak to možů dělat ty maminky s kočárama, co tam jezdí třeba každý deň – na každém metru chodníku psí hovénko. Nekde vprostředku, nekde na kraji, nekde sa to majitel aspoň pokusil odkopnút k obrubníku. Co je kolem chodníku v trávě, kde to sice není vidět, dokád tá tráva v létě neuschne a všecko sa to naráz nezjeví, si rači ani nechcu představovat. Kličkoval sem tam já, abych do něčeho nešlápl, kočár nestačil otáčet kolečkama, jak sme vyhýbali, řidička na motorce na moje výkřiky: „Pozor doleva, pozor doprava!“ akorát zběsile otáčala řidítkama.

Dom sme doletěli s vyplazeným jazykem, ale všecko stihli zaparkovat v předsíni, kluka vysléct, umyt aj oprat, bundu s čepiců pověsit. Tak sa mně ulevilo, že nadané nedostanem, že sme si sedli spokojeně k pohádce a už enom čekali na babičku. Ta na sebe nenechala dlouho čekat – za chvíli sa rozletěly dveře od domu a hned: „Co je to tady za smrad?“ Tož říkám, že nevím. A moja hned, že to smrdí jak psí řiť – no nebyla daleko od pravdy. Vtem jí padl zrak na cestičku projetú od dveří až k zaparkovanému kočáru:

„Dyt' vy ste projeli s tým kočárem psím... tým...“ Tož sem kroutil hlavu, že jak by sa to mohlo stat, mezi tým stihla moja otočit na zad aj motorku a všechny naše boty a vykřikovat: „A eště ste do toho aj všeci šlápli, no to nevíte, že mosíte dávat pozor, kady chodíte, hlavně v tych malých uličkách? Potom to půl hodiny čistím a stejně to tady smrdí eště dva dni, než sa to vyvětrá!“ Tož to sem sa zas ale mosel ohradit já, že sme šli enom po chodnících a ty sú od slova chodit a né si z nich dělat psí záchodky. Dala mně teda nakonec za pravdu, že to prý tentokrát nebude možná úplně moja vina, ale uznává to prý enom proto, že už tak dojecha nekolikrát, ať se snažila vyhýbat, jak chcela.

Tak sem vás chcel týmto poprosit, esli byste si mohli po tych vašich pejskoch ty produkty opravdu uklúzat, protože my sme dospěli, my sa eště třeba vyhnem (dokád' dobře uvidíme), ale ty děcka moc nehledá, do čeho šlápnú (a to v tem lepším případě, protože oni aj dost často padají), a ty kolečka všechých tych jejich dopravních prostředků take kde co naberú a to si potom představte ten odér, když sa vrátí třeba z procházky do školky a všeci si v šatně zdělají čizmičky. Snád' sa nad tým trochu zamyslíte a nebudete si myslet, že když sa (podle vás) zrovna nikdo nedívá, stačí ty psí exkrementy odkopnút nebo prostě nechat ležat. Dyt' sa nám všechým bude lepší chodit a místo zírání do chodníku sa budem moct na sebe třeba aj usmívat.

A to je ode mňa dneska všecko, mám eště totiž prácu – mosím jít protřídít tú našu slavnú kabelu...

Váš Joža Trefa

Ahoj Jožane,

už pěkně dlouho sleduju dění v tej vašej dědině přes internet. Je to teda už pěkných pár roků, co sme odjeli do Ameriky, a v tej době sme si mysleli, že za lepším. Jak tak vidím, tak to tam máte opravdu pěkné.

Obzvláště ty tvoje články sú někdy parádně povedené. Jen tak dál.

Tento měsíc si ale nějak zaspal! V sobotu na ten Den dětí sem naladil náš špiónážní satelit páté generace a co nevidím - májky eště stójí. Sem si říkal, že chlapi asi chtěli udělat děckám radost, tak jim ju dělali až do neděle. Neshazovali oni ale pak jůlky a ne májky? Zkus sa jich optat, až jich uvidíš.

Přeca enom přes ten oceán sa s nima hned nepotkám.

A Jožane, nespi! Víš, co ten dopis teďkaj stójí? Zvlášť teď na poslední chvíli sem to už mosel řešit letecky, abych stihl uzávěrku zpravodaja. Sehnat rychlého poštovního holuba není u nás vůbec lehké!

Pozdravuj tatu a vyříd' mu, že ten dopis, kde mňa prosí o 10 flasek American Single Malt Whisky, sa asi ztratil někde na poště.

Tvůj drahý bratranec Jan

Společenská kronika

Významné jubileum **50. výročí svatby** oslavili v dubnu 2019 manželé **NOVÁKOVI**.

Přejeme jim hodně štěstí, zdraví a pohodu do dalších společných let.

SETKÁNÍ JUBILANTŮ

V úterý 11. 6. 2019 proběhlo setkání seniorů, kteří na počátku roku oslavili kulaté narozeniny. Setkání se zúčastnilo sedm jubilantů, bývalé členky SPOZ, starosta a místostarosta. Setkání proběhlo ve velice příjemné atmosféře, vyprávělo se a vzpomínalo, jubilantům byly předány drobné dárky a malé občerstvení. V těchto setkáních budeme pokračovat v průběhu roku, kdy budou pozváni další jubilanti.

Na další příjemná setkání se těší vedení obce.

Setkání seniorů

foto: Petr Slatinský

Poděkování

Každý z vás dobře ví, že život není „peříčko“, že každý den přináší něco nového a podle toho musíme přizpůsobit vše, i když jsme měli v plánu na ten třeba zrovna krásný májový den úplně něco jiného, ale v jediné minutě se vše obrátilo o 180 stupňů a vy stojíte bezmocný a nevěřící nad holou skutečností.

Ale snad i díky tomu se v té jediné minutě plné bolesti jako zázrakem ocitnete v prostředí milé společnosti chirurgického oddělení hodonínské nemocnice a připadáte si jako na dovolené u Jadranského pobřeží, kde se o vás stará a zpřijemňuje váš pobyt několik výborných kuchařek i celá četa dalšího personálu. V této úžasné společnosti jsem strávila 3 týdny, protože jak se říká - není dost na jednom, i moje dcera musela podstoupit operaci nohy a mě v této situaci neměl kdo ošetřovat. K neuvěření, ale i takové situace se stávají.

A tak na závěr – usměvavým, obětavým, milým lékařům, pracovitým sestřičkám a celému kolektivu přeji, ať pevnou rukou vždy držíte skalpel či injekční stříkačku a nás bezmocné posouváte dál do života. Mnohdy už stojíme u propasti, ale vaší zásluhou se ještě postavíme na ty zlomené nožičky, které by chtěly i v těch devadesáti letech objet celou dědinu na svém kolečku, které nás denně doprovází na všech cestách po celé roky našeho života. A možná tím celoživotním tréninkem mě tyto moje vytrénované nožky dovedly i do těch krásných májových dní a k mému výročí 22. května 1929, za což vám opět patří velký dík.

Mnoho dalších úspěchů vám všem přeje spokojená pacientka

Helena Holačková z Lužic

Zpravodaj obce Lužice vychází 4x ročně.
Periodický tisk územního samosprávného celku

Redakce Lužického zpravodaje:

Mgr. Lenka Doskočilová, Lenka.Kuci@seznam.cz

Eva Grufiková, E.Malanikova@seznam.cz

Mgr. Tereza Hemzová, hemzova.terez@gmail.com

Mgr. Zbyněk Hromek, HromekZbynek@seznam.cz

Mgr. Jiří Hubačka, jiri.hubacka@seznam.cz

Mgr. Tomáš Klásek, starosta@luziceuhodonina.cz

Věra Kotásková, verko@seznam.cz

Bc. Petra Lorencová, lorencova@luziceuhodonina.cz

Redakce si vyhrazuje právo na běžnou úpravu rukopisů.

Čtvrtletník slouží k informování občanů Lužic, není periodikem žádného politického subjektu.

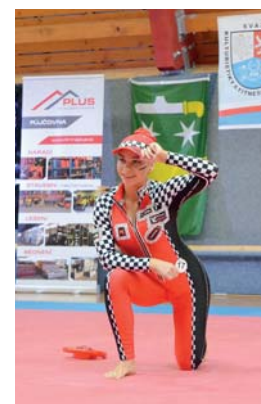
Redakce zveřejňuje pouze články, u kterých je znám autor.

Fotografie jsou z archivu OÚ a od autorů článků.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MKČR E 12422,
náklad 1200 ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY VE FITNESS DĚTÍ, DOROSTU A JUNIORŮ

Foto: Petra Lorencová

DEN DĚTÍ

RODINA MÁ CENU

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**

Foto: Petra Lorencová

Na vydání tohoto čísla přispěli:

HAIBIKE
MORAVA

DD PNEU
Kompletní vybavení pneuservisů